

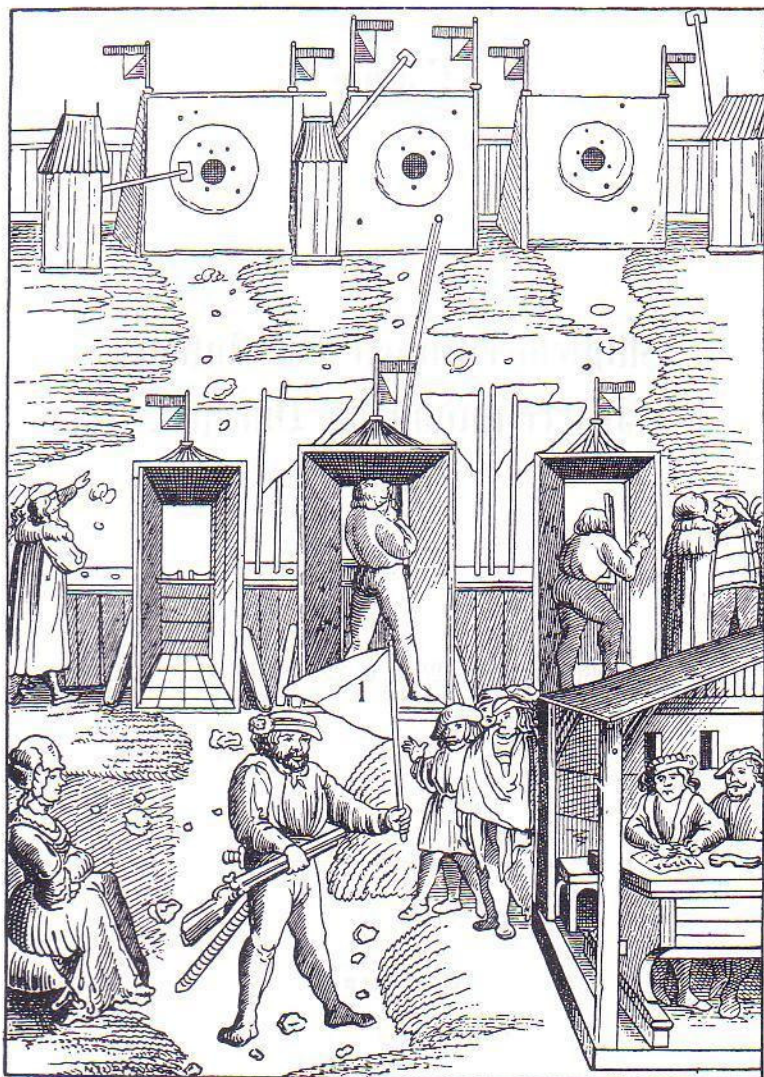
125 år

1862 - 22. juni - 1987

AALBORG SKYTTEKREDS

JUBILÆUMSSKRIFT

Fra et skyttestævne i Schweiz. — Zürich den 2. september 1504.

Love

for

„Skytteforeningen for Aalborg,
Nørresundby og Omegn“.

Betagne i et Møde d. 22. Juni 1862.

Aalborg.

Trykt hos Oluf Oluffsen.

1862.

FORORD

Det er ingen kunst at skrive kredsens 125 års jubilæumsskrift; der er så mange og rigelige kilder at øse af på trods af, at arkivet for de første 25 år mangler.

Kunsten består ene i begrænsning af stoffet, og det har været svært. Da jeg var halvt henne i skriftet, fik jeg en anelse om, hvor det bar hen. Det udartede til et flerbindsværk i henved en halv meters længde. Det skulle koges ned til et hæfte i A5-format på bare et halv hundrede sider.. Det har jeg så forsøgt.

Tak til Flemming Hansen for de 32,5 kg arkivsager, som han en sen vinteraften blokerede husets flugtveje med. En henkastet bemærkning om, at nu kunne jeg til en begyndelse prøve at læse det igennem, gjorde, at den vinterdvale, som jeg havde set frem til, gik heden.

Men interessant har det sgu' været.

Hans Lünell

Kilder:

Aalborg Skyttekreds' Jubilæumsskrift 1912 & 1937
Krogh's "Skyttesagen i Danmark 1861-1911"
Lokalhistorisk arkiv i Aalborg
Aalborg Stiftstidendes avisarkiv i Aalborg
Aalborg Amtstidendes avisarkiv i Viborg
Jydsk Byskyttestævnes jubilæumsskrift 1935
Overbestyrelsens jubilæumsbog 1971
Aalborg Amts Skytteforenings tilgængelige arkiv
Th. Møller: "Gamle Danske Militærvåben"
Dansk-Svensk Skyttestævnes arkiver, og endelig:
Kredsens omtalte 32,5 kg arkiver, forhandlingsprotokoller, fotoalbum m.v.

For ikke at gøre stoffet for uoverskueligt er det opdelt i tidsperioder med nogen vægt på perioden 1962-1987.

Den 12. Juni 1862 læses følgende i „Aalborg-Posten“:

„Indbydelse til Oprettelsen af en Skytteforening for Aalborg, Nørresundby og Omegn.

„Det er os bekendt, at der i Kjøbenhavn og nu mange andre Steder i Landet er oprettet Skytteforeninger, og at Rigsdagen dertil har bevilget en Pengesum. Hensigten med saadanne Foreninger er dels at gøre Behandlingen og Anvendelsen af Skydevaaben mere almindelig, dels ved denne Øvelse at sætte de yngre Værnepligtige i Stand til i forholdsvis kortere Tid at ud tjene deres Tjenestetid. I den Forudsætning, at en saadan Forenings Gavnlighed ogsaa her i Byen maatte anerkendes, tillade vi os at indbyde til et offentligt Møde paa Aalborg Raadstue, Søndagen den 15. Juni førstkommende, Efterm. Kl. 5.

„Aalborg, den 12te Juni 1862.

„Chr. Bech,	Bentzen,	H. A. Voss.	Bruun,
„Gartner.	Prokurator.	Tømremester.	Premierlieutn.

„Castberg,	N. Christensen,	Dahlstrøm,
„Underlæge.	Hotelejer.	Stiftamtmand.

„Th. Dencker,	C. Færch,	Haack,	L. Hartvigson,
„Brønderiejer.	Fuldmægtig.	Kommis.	Købmand.

„Heiberg,	C. W. Hermann,	Hermannsen,
„prakt. Læge.	Bundtmager.	Premierlieutn.

„Holck,	A. M. Hollen,	C. Jensen,	C. F. Krebs,
„Kaptajn.	Postkontrollør.	Karethmager.	borgl. Raadmand.

„M. Krogh,	Larsen,
„Sognefoged i N.-Tranders	Formand for Kommunerepræsen-
„Sogn.	tationen i Nørresundby.

„Myhre,	A. Mørch,	Mørch.
„Major.	Borgermester.	Gaardejer paa Egholm.

„Nissen,
„Prokurator og Form. for Borgerrepræsentationen.

„F. Oest,	Ovesen,	H. Schmidt,	Schouboe.
„Lieutnant.	Adjunkt.	Postexpeditør.	Distriktslæge.

„Silkeborg	L. Schmidt,	Mich. Sørensen,
„Overkommanderserg.	Garver.	Købmand.

„Terp,	Laur. Wang,	F. Weile,
„Købmand.	Murmester.	Kommis“.

Det ved dette Avertissement indvarslede Møde maa sikkert betegnes som det første Livstegn til Oprettelse af en Skytteforening for Aalborg, Nørresundby og Omegn. Dette Møde valgte en Kommite med A. Bentzen og A. Myhre som Ledere til at forberede Foreningens Dannelse, og at den med Iver tog fat, viser følgende Avertissement i „Aalborg Stiftstidende“ af 16. Juni 1862:

„Skytteforening.

„Lister til Indtegning af Medlemmer i Skytteforeningen for „Aalborg og Nørresundby og Omegn ere fra Tirsdagen den 17. „d. M. indlagte i Klubben „Enigheden“, „Haandværkerforeningen“s „Locale, hos Boghandler Schultz samt hos Postexpediteur Schmidt, „Nørresundby.

„Paa Commiteens Vegne:

„A. Bentzen.

A. Myhre.“

der senere den 20. Juni 1862 efterfulgtes af følgende Indbydelse:

„Skytteforening.

„Søndag den 22. ds. Eftermiddag Kl. 5 afholdes paa Aalborg „Raadstue et Møde, hvor Udkast til Love for en Skytteforening „for Aalborg, Nørresundby og Omegn ville blive forelagte til „Discussion.

„Til dette Møde indbydes samtlige allerede indtegnede Medlemmer af Foreningen og Alle, der maatte interessere sig for „Sagen.

„Aalborg, den 19de Juni 1862.

„Bentzen. Myhre. Holten. E. Jensen. Færch.“

som man bemærker er underskrevet af hele Komiteen.

Aalborg Skyttekres — eller rettere Aalborg, Nr. Sundby og Omegns Skytteforening er saaledes oprettet den 22. Juni 1862. Ved det konstituerende Møde var mødt samtlige 34. Indbydere foruden lige saa mange indtegnede. Der blev vedtaget Love og valgt en Bestyrelse, nemlig Major A. Myhre Formand, Prokurator A. Bentzen, Toldkontrollør N. M. Holten, Premierløjtnant Hermansen og Fuldmægtig C. Færch.

Bestyrelsens første Handling var gennem „Aalborg Stiftstidende“ d. 1. Juli 1862 at udsende et Opraab til Borgerne:

„for Aalborg, Nørresundby og Omegn ville blive forelagte til
„Discussion.

„Til dette Møde indbydes samtlige allerede indtegnede Med-
„lemmer af Foreningen og Alle, der maatte interessere sig for
„Sagen.

„Aalborg, den 19de Juni 1862.

„Bentzen. Myhre. Holten. E. Jensen. Færch.“

som man bemærker er underskrevet af hele Komiteen.

Aalborg Skyttekres — eller rettere Aalborg, Nr. Sundby og Omegns Skytteforening er saaledes oprettet den 22. Juni 1862. Ved det konstituerende Møde var mødt samtlige 34. Indbydere foruden lige saa mange indtegnede. Der blev vedtaget Love og valgt en Bestyrelse, nemlig Major A. Myhre Formand, Prokurator A. Bentsen, Toldkontrollør N. M. Holten, Premierløjtnant Hermansen og Fuldmægtig C. Færch.

Bestyrelsens første Handling var gennem „Aalborg Stiftstidende“ d. 1. Juli 1862 at udsende et Opraab til Borgerne:

„Efter at en Skytteforening nu har dannet sig for Aalborg, „Nørresundby og nærmeste Omegn, have vi den Forvisning, at „Medborgere efter den Interesse, der hidtil er vist for Sagen, „og uden hvilken Foreningen ikke vilde være kommen i Stand „fremdeles ville bidrage til, at Foreningen paa en fyldestgørende „Maade kan virke til Opfyldelsen af sit Formaal: „At udbrede „Færdighed i Riffelskydning for derved at udvikle Evnen til at „værne om Fædrelandets Sikkerhed og Selvstændighed“.

„Særligt tillade vi os at opfordre d'Hrr. Købmænd, Haand- „værksmestre og andre Principaler og næringsdrivende, som have „unge Mennesker i deres Brød, at virke for, at disse indtræder i „Foreningen, idet vi bemærke, at Tiden til Skydeøvelser for disse „vil blive afpasset saaledes, at de daglige Forretninger ikke der- „ved vil lide noget Afbræk.

„Aalborg, den 30te Juni 1862.

„I Bestyrelsen for Skytteforeningen:

„Myhre. Bentzen. Holten. Hermansen. Færch.“

„Foreningen, idet vi bemærke, at Tiden til Skydeøvelser for disse
„vil blive afpasset saaledes, at de daglige Forretninger ikke der-
„ved vil lide noget Afbræk.

„Aalborg, den 30te Juni 1862.

„I Bestyrelsen for Skytteforeningen:

„Myhre. Bentzen. Holten. Hermannsen. Færch.“

At en enkelt af Indbyderne har været i Tvivl om det
gavnligt i den Form, hvorunder Foreningen var startet, vi-
ser følgende Indlæg i „Aalborg Stiftstidende“ af 3. Juli 1862:

„Nogle Ord i Anledning af den oprettede Skytteforening.

„Idet jeg her fordrister mig til Udtalelser om denne Indret-
„ning, vil jeg forudsige, at jeg ikke alene selv er tegnet som
„Medlem, men paa Opfordring endog var iblandt Indbyderne
„til at oprette bemeldte Forening. Ved at betragte Sagen ved
„første Øjeblik tager dette Projekt sig meget godt ud, og jeg blev
„selv, inden jeg kom til at tænke nøjere derover, ikke lidet tiltalt,
„især derved, at hver Værnepligtig ved slig Øvelse kunde ud-
„danne sig, før han blev indkaldt til at bruge sit Skydevaaben,
„ja, endogsaa til den Fuldkommenhed, at han mulig kunne, som
„det hedder, *skyde sig fri!* Dette er vistnok ogsaa Hovedmotivet
„for Oprettelsen af slige Foreninger her i Landet, uagtet det er
„en Efterligning fra andre Lande. Men jeg er nu kommet til det
„Resultat eller vel rettere den individuelle Mening, at det ikke
„ganske vil svare til den ædle Hensigt at danne den vordende
„Værnepligtige til god Skytte i Almindelighed. Hvorfor ikke?
„vil der spørges, og jeg vil dertil svare: fordi der skal beta-
„les Kontingent af Enhver, som indtræder i Forenin-
„gen for at deltage i Øvelserne.

„Dertil vil atter svares: ingen Forening kan bestaa uden
„Penge. Dette er sandt, men dette er den store Hindring for-

„at de, som blive og ere, saa at sige, vis paa at blive Sol-
 „dat, netop ikke komme til at profitere af disse gavnlige Øvel-
 „ser. Disse ere nemlig de ubemidlede Sønner baade af Køb-
 „stads- og Landbefolkningen, de kunne ikke afse, hverken deres
 „Kontingent eller deres Tid, imedens de Bemidlede af begge
 „Slags stille for sig til Soldat og gaa (om de gøre det?) kun ind
 „i Skytteforeningen for Moro Skyld, og da er Hensigten forfejlet.
 „Den, som skal være Soldat, kan ikke entrere, og den, som ikke
 „behøver at være Soldat, kan entrere! Kunde derimod Forenin-
 „gen indrettes saaledes, at de unge ubemidlede Mænd kunne
 „frekventere Øvelserne *frit*, ja endog have *Præmier i Udsigt*, da
 „tror jeg, det var en højst ønskelig og for Landet højst gavnlig
 „Forening, men som ellers kun bliver et Navn uden Gavn og
 „mer en Forlystelse for de Bemidlede end til virkelig Nytte og
 „Gavn for Landet og de paagældende værnepligtige. Disse
 „Linier ere ikke fremsatte i nogen opponerende Hensigt, men til
 „Overvejelse om noget bedre kunde opnaas.

„C. W. Hermann.“

Og Virksomheden begynder nu den 5. og 8. August
 som følgende Avertissement af 4. August viser:

„Skytteforeningen.

„De skydende Medlemmer anmodes om at møde til Øvelse
 „og Instruktion førstkommande Tirsdag og Fredag Aftener Kl. 7½
 „paa den lille Eksercerplads.

„Bestyrelsen,“

1862 - 1875

Fremmødet på "Den lille Eksercerplads" (nu "Øgadekvarteret") var stort, og på 14 dage var medlemsskaren 216, hvoraf de 150 kunne forventes at være aktive.

For at komme i gang med skydningerne manglede man kun noget væsentligt: Skydebane, våben, ammunition og instruktører.

For Aalborgs vedkommende fandtes skydebanen på Skovbakken i "Voss' grusgrav", og Nørresundby-skytterne fik anvist Skansebakken.

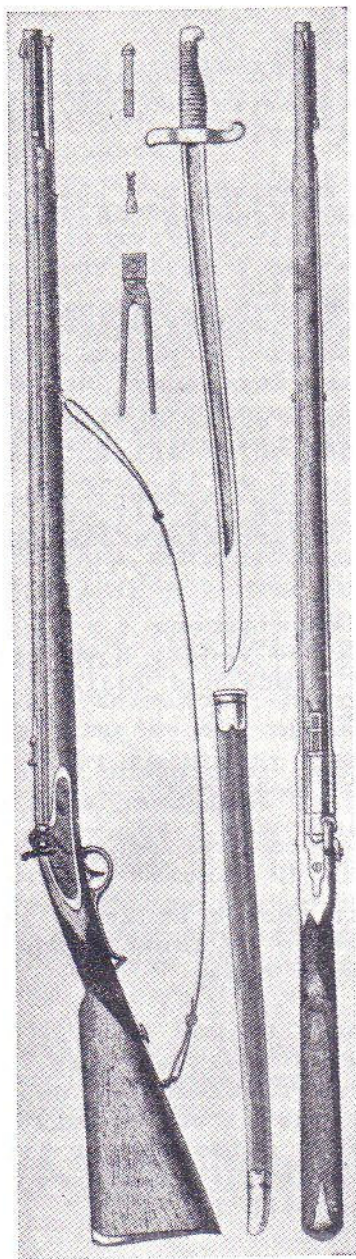
Nået så langt var der pludselig brug for våben og ammunition. Jægerkoret fra København lå inde med et antal Tap-rifler. Dem lånte vore skytter i et antal af 16. Der skulle god fysik og nerver til for at give sig liv og lemmer i vold med disse i Europa for længst kasserede våben.

Men vore skytter sled helhjertede og uforfærdede i forladningens svære og livsfarlige kunst. De vendte hjem til familien, blodige og kvæstede, for at støbe nye kugler ved bilæggerovnen, til næste skydning.

Af instruktører var der en masse. Gamle, forbigåede Overkommandersergenter, Premierløjtnanter og Kaptainer stod i kø for at komme til for at blive benådet med 2 Rdl. pr. dag.

I 1869 skaffedes ved Krigsministeriets godhed et antal af Lüttichs Minie'riffel, og med dette våben og ihukommende "ånden fra 48" gik skytterne på med krum hals.

På en afstand af 100 alen var det fint i 5 skud at have truffet skiven i 3. Nåede man til 4 skud i skiven, var man sikker på omtale i byen. 5 træffere i skiven var uopnåeligt, dog traf een, malermester Grøndahl, og han blev straks udråbt til skyttekonge og båret i guldstol til sit hjem i Graabrødregade. At han så blev tabt på Reberbanen i en salig sejrsløse, er en helt anden historie!

Minie'riflen

Under krigen 1864 var skydningen indstillet, og våbnene sendt til København eller nedgravede, for ikke at falde i fjendens hænder.

I Oppelstrup nedgrov en skytteven 8 rifler i talg og halm for at bevare våbnene for eftertiden. Da man åbnede kulen i 1869, var de sammenrustede og uanvendelige. Nu kan de ses på Tøjhusmuseets depot.

16. juli 1868 stiftedes "Aalborg Amts Skytteforening" for at afløse den "Centralkomite", som slet ikke evnede at holde styr på de mange opstående skytteforeninger.

Adjunkt H. P. Malmstrøm blev formand og kredsforstander. Vor skyttekreds blev AAAS nr. 1.

Fra "Danske Kvinder i Aalborg" fik AAS sin første fane forarbejdet i silketøj med broderi i guldtrækkeri.

Denne fane gik tabt, da en påsat brand i 1964 lagde kredsens samlingshus i Lejbjerg øde.

Overrækkelsen af vor fane samlede "en tusindtallig" skare ved det gamle rådhus, og samtlige skytter "dannede karré", hvorefter man i tidens ånd hængte sig i "bøn for Danmark". Dertil blev folket ledsaget af "Halvbrigademusikkorpset", som gav "Vift Stolt På Codans Bølge" til bedste.

1876 - 1893

Den nationale gejst og ånden fra 48 blev i halvfjerdserne sat på svare prøver. Glemte var de forsmædelige nederlag til tysken, og hver havde nok i eget gøremål. Kredsen hensygnede og kunne ingen idræt øve midt og sidst i borgerskabets glade halvfjerdser, hvor man gik til revue og lod sig se på Østerå.

Dog øvede man sig i "Eksercits og Militair". Men, så kom løjtnant J. Poulsen til Aalborg; han blev senere justitsråd på foranledning af skyttesagen.

Han oprettede i 1877 Aalborg Skytteklub, og ledede i en årrække skydeøvelserne i en grusgrav vest for byen (Skovbakken). I hans tid og senere i hans afløser (Løjtnant N. C. Christensen) blev skydningerne lagt i faste militæriske rammer, hvor skytterne skulle bære uniform (våbenfrakke, viklers og kasket) og ellers opføre sig ordentlig.

Opsætsligheder og selvråden tåltes ikke men straffedes med "Irettesættelse - Paradering - Mulcter og Eksklusion". Drukkenskab blev honoreret med udelukkelse.

Først i firserne dannedes "Riffeforeninger", hvis politiske anskuelse var mod regeringen. Og så gik det løs med strid og kiv, og ved en særdeles bevæget generalforsamling i 1887, hvor man gik på hinanden i verbale ydelser og knytnæver, udmeldte kredsen sig af overbestyrelsen og amtskredsen og dannede sig sine egne to bevægelser: Aalborg Amts Skytteforening og Aalborg By og Omegns Skytteforening.

Efter bruddet kom vor kreds til at sortere direkte under Indenrigsministeriet, indtil man i 1893 atter "faldt til patten" og søgte optagelse i Overbestyrelsen. Optagelsen blev imødekomet, og som god sædvane er i det nordjydske, fejrede man begivenheden ved en stor skytte- og folkefest på Skovbakken. Da var der aldrig eet øje tørt.

Denne fest varede efter sigende i 3 dage.

Skytte i uniform

Mens slagsmålet stod på i det nordjyske, havde man for længst ude omkring i verden indført et nyt våben: Bagladeriflen model 67 Remington, med randtænding og messinghylster.

Færdigpakket våben og ammunition med særdeles god træfning.

Men, patronerne hertil kostede 3 gange så meget som karduserne til Minie'riflen, og da skytternes økonomi var elendig, lå vi fortsat og rodede med et forlængst forældet våben. Først i 1887, da kredsen havde 581 medlemmer, indførte man Remington'en som "Fuldgyldigt Våben". Danmark var forarmet, og regeredes med provisoriske finanslove, Folketinget stemte imod alle søgte bevillinger fra skytterne.

Men, skytterne tabte ikke modet. Kunne der ikke skydes, så skulle der festes, og den 9. august 1891 tog man på en udflugt til Dokkedal og Høstemark. Man sejlede fra Aalborg med "S/S Frem" til Mou, og landgangen var smukt pyntet med æresporte i Mou by, som i dagens anledning havde sat flag i byens gader. Det var silende regnvej, men det forhindrede ikke Proprietær Dietz i spontant at henfalde til lovprisninger om landets nationale arv og mulighed for overlevelse.

Senere på dagen klarede vejret op, og man begav sig i en kortge af vogne til Muldbjergene.

Der var kommet liv og lyst i arbejdet, og i 1892 afgav 216 skytter 16.193 skud.

J. C. Farrer jun.

Revolvere anbefales i rigt Udvalg. Lefauchaus med 6 Skud fra 8 Kr. 50 Øre, Central-Fire do. fra 5 Kr., **Bul dogg** fra 6 Kr. 50 Øre, Constablerlary 12 Kr., Selmuth-Vissens System fra 12 Kr., Baby fra 7 Kr. m. fl. andre indtil 40 Kr., **Salonbøsser** med Udtrækker fra 8 Kr. 50 Øre, **Remington** fra 12 Kr., **Wasmout** fra 12 Kr., **Magasin** til 15 Skud 60 Kr., Martini og dobbeltløbede do. til 50 Kr., **Luftbøsser** fra 7 Kr., **Salonpistoler** fra 2 Kr. 50 Øre til 50 Kr., **Jagtdoubletter C. F.** fra 25 Kr., med **Baandløb** fra 35 Kr., do. med forlænget Skinne fra 40 Kr., o. fl. andre. Alle Vaaben sælges under Garanti. Jagtrekvisiter og Amunition i rigt Udvalg forsendes med Postopkrævning.

J. C. Farrer jun.,

Skoubogade 1.

Det var dengang i 1887

ning blev det til en 3. plads og faneplade.

"Ved fællesspisningen - om aftenen - herskede der en fortræffelig stemning, og der blev holdt et utal af taler".

Menu:	Hvidvinsdampet torskefilet m/kapers
	Suppe af skaldyr og porseret østers
	Kronkalvesteg naturel
	Farseret kalkun indbagt i surdej
	Jomfruhummerhaler m/sprøde crougetter
	Skivet laks m/asparges
	Speget vildsvin
	Franske oste m/vindruer
	Sødet småbrød og wienerkager
	Mocca
	Dertil Rhinskvind-Hvidvin, Rosé- og Rødvin, Sherry og Portvin, Cognac og Liqueur ad libre-service.
	Kuvertafgift: pr. persona kr. 7,85

1894 - 1910

I denne periode kom kredsen ind i et roligt forløb med kulturelt tilsnit.

Man forlod det bastante, militæriske galskab og åbnede sig for de rørelser, der besjælede folk og fæ. Borte var ønskerne om at øve sig til kommende krig og ufred. Nærværende var højskolesangbogen og grundlovens løfte om ligeberettigelse, i dag afløst af "Al Magt Til Folke!"

I 1897 afholdtes en stor skytte- og gymnastikfest i Skovdalen. Indbudt var skytter og gymnaster fra Frederikshavn til Randers.

De mødte i et antal af 365. Aalborg fik sølvplade og 25 kr. i "svensk gymnastik", i skydning blev det til en 3. plads og faneplade.

Bed Afrejsen

i Morges lidt før Kl. 8 — Toget var kun ca. 10 Minutter forsinket — var der paa Banegaarden mødt mange Aalborgensere, mest Skyttefor- eningsmedlemmer med Damer, for at tage Afled med de kære 3 Dages Gæster. Der veksledes mange Ven- skabs-Haandtryk, og de svenske Skytte- brødre gav varme Udtryk for deres Takjamhed og for den Venlighed og Gæstfrihed, de havde mødt i Aal- borg.

Fabrikant Naanen, der kom til Stede paa Perronen en halv Snes Minutter før Togets Afgang, blev modtagen med Enthousiasme af de svenske Venner og blev under Jubel haaren i Guldstol.

Ved Togets Afgang udbragte Aal- borg Skyttekreds' Formand, Handels- rejssende Rjærsgaard et kraftigt besvaret Beve for de fordragende svenske Gæster, hvorfor det svenske Skytteholds Leder, Ingeniør Fors- berg, kvitterede med et Beve for Aalborg Skyttekreds, og de kvitte, takfaste svenske Hurra rungede ud over Perronen, da Toget gled ud.

Efter at have slået mave for- lystede man sig med dans og an- dre udskejelser.

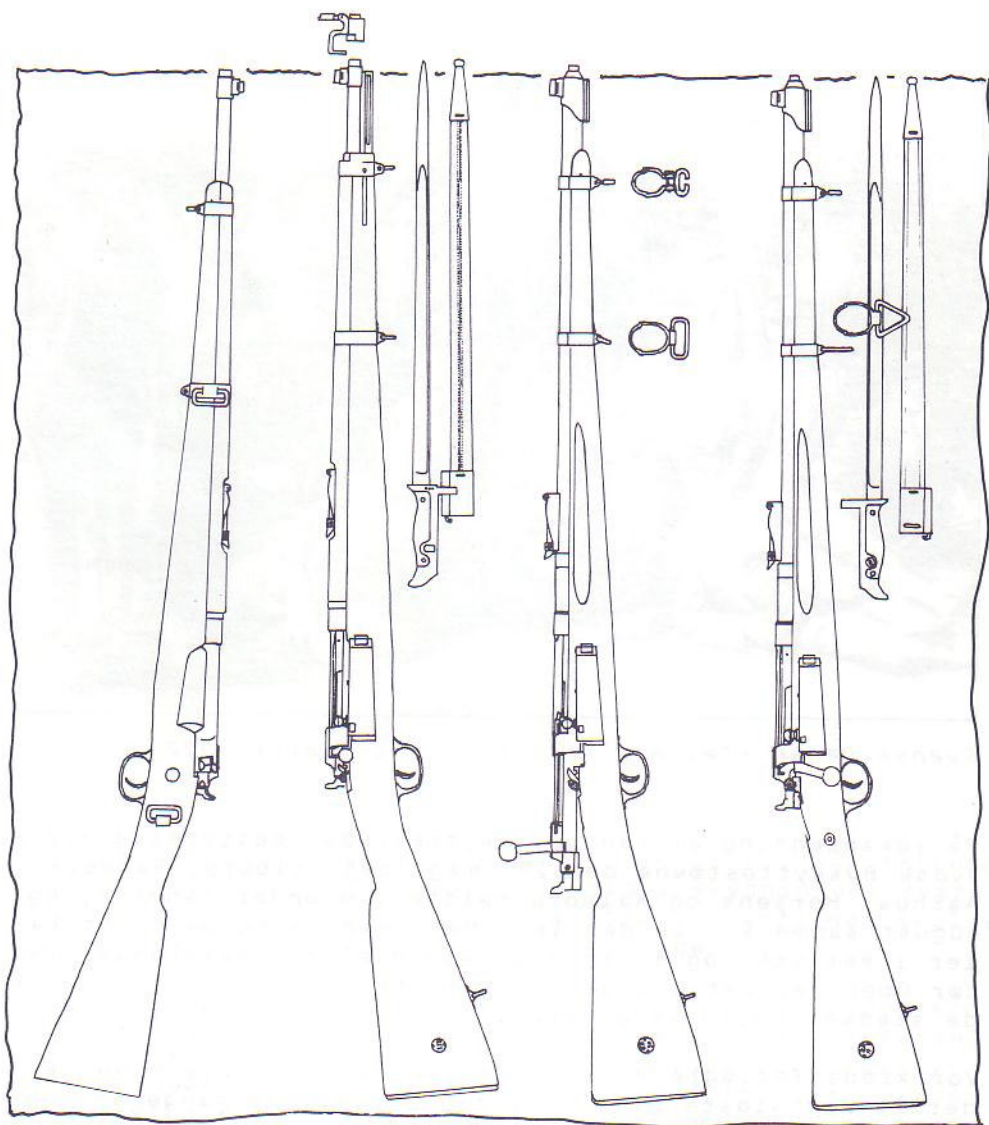
Kredsen forsømte ingen lejlig- hed til at markere sig. Oslo, Ribe, Mosskov, Riisskov, Aar- hus, Odense, Frederiksværk og Roskilde blev besøgt og ned- lagt på stribe. Remington'en gjorde lyst overalt, og vore skytter kom hjem med trofær i plet, sølv og guld.

I det daglige virke gik det fint fremad.

På initiativ af Denver, som ar- bejdede ihærdigt og sammenbidt for skyttesagens ve og vel, blev der i 1907 støbt en mar- kørgrav på banerne i Vesterkæ- ret med 8 dobbelte hejseskiver, og skydehus med tilsvarende 8 skyderum. Anlægssummen, kr. 3.000, blev fremskaffet ved ak- tietegning på andele à kr. 20,00. Så var kredsen lige pludselig blevet et A/S, og skytterne væltede ind i et an- tal på 400 og skød årligt hen- ved 30.000 skud.

Formanden blev tituleret med direktør, og bar sammen med den øvrige bestyrelse kasket med værdigheden bogstaveret på pul- den.

Så kom gevær model 1889, side- ordnet med model 67. En ny epoke i kredsens liv stod for døren.

Gevær 1889 som Rytterkarabin, Ingeniørkarabin, Fodfolkskarabin og Artillerikarabin blev fremstillet i et utal af variationer på Københavns geværfabrik helt op til efter 2. verdenskrig.

Efter 1945 fortsatte man ufortrødent, med de for hånden værende komponenter, fremstillingen af våbnet som den danske soldat loyalt og hengivent havde godtaget som hærens bevæbning.

Svensk-Dansk stævne i Aalborg, Vesterkåret 1922

På foranledning af Randers Skyttekreds' bestyrelse fødtes Jydsk Byskyttestævne den 29. maj 1895. Viborg, Randers, Aarhus, Horsens og Aalborg meldte sig under fanerne, og i august samme år gik det løs. Man skød, sang og holdt taler i eet væk, og i sin festtale dvælede sparekassedirektør Obel ved betydningen for skyttesagen og skytterne, at de stedse skulle være beredt for landets forsvar.

Vor kreds forsøgte efter bedste evne at forsvare en hæderlig næstsidste plads, og det lykkedes i mange år. Også da deltagerantallet nærmede sig 10 byer.

Det var utilfredsstillende for kredsen, og så begyndte bestyrelsesmedlemmerne Denver og Kjærsgaard at svinge pisken over de formastelige. Man tvang skytterne på bænkerne, hersede og regerede med dem i en tåge af krudtrøg og forbandelser, og i 1906 mente Denver, at vore skytter var så godt indskudte, at stævnet kunne henlægges til Aalborg. Den 8. juli skulle kredsen være vært.

Der var noget
at se op til.
David + Goliat 1926
Svensk-Dansk stævne

Det har gudskelov altid været et særkende for "De Aalborg Skytter", at kunne de ikke hævde sig i skydningens svære kunst, så indtog de en fornem førsteplads, når det skulle komme an på lystighed, livsglæde og bægerklang!

Kredsen havde slet ikke kapacitet til at afvikle det store byskyttestævne, det var småt med skydebaner, materiel og ædru markører. Derfor henlagdes stævnet til amtsskytteforeningens baner i Svenstrup. 150 skytter befordredes i ekstratog til og fra Svenstrup, og hjemmebanefordelen sikrede kredsen en "smuk 3. plads". I selskabslokalerne på "Enighedslund" var der festmiddag og præmieuddeling. 5 retter med drikkeelse til kr. 4,50.

Nu havde vore skytter fået blod på tanden, og ved senere byskyttestævner skød kredsen sig ind på adskillige 1. og 2. pladser og hjemførte et hav af faneplader, medaljer, spisegrejer og pokaler i drevet sølv. Ingeniør Denvers og handelsrejsende Kjærsgaards indsats havde ikke været forgæves.

1911 - 1937

Da ingeniør Denver i 1913 blev valgt til formand for amtsforeningen, trådte den navnkundige handelsrejsende Kjærsgaard til.

Det skete i en tid, hvor medlemstallet var nede på 48 aktive skytter og 51 passive medlemmer.

Det blev derfor formandens første opgave at få antallet af aktive bragt op. Det lykkedes; i 1914 var der 11 aktive og 138 passive. Sabelraslen og krigstrusler i Europa var vel medvirkende hertil.

I 1911 indledtes et samarbejde med Göteborg Skyttekrets, foranlediget af ingeniør Denver. Samme år i august mødtes de to foreningers skytter for første gang. Det foregik i Aalborg, og stævnet havde et festligt og glimrende forløb, og endte med svensk sejr.

I 1913 blev vi så inviteret til Göteborg, til et stort anlagt stævne (d. 27.-29. juni). 28 af vore skytter drog med dampskib derhid (retur kr. 18,50) og skød af karsken bælg og lyst. Vore skytter skød sig ind på en "smuk 2. plads", men, som Kjærsgaard så rigtigt skriver, Aalborg havde kun 20 mand (ældre) at sætte ind mod svenskens 1500 udfundne. Vort hold var netto/netto, mens Göteborgernes var brutto/netto.

Og det har vi igennem alle årene døjet med; Aalborg skulle af medlemsskaren mobilisere en snes ud af et halvt hundrede, men svensken kunne stille med snesen ud af over tusinde.

Men, venskabet og hjerteligheden, sammen med den tiltagende forbrødring var formidabel.

Efter sådan et stævne udvekslede man pr. ilpost takkeskrivelser og fint opsatte ærbødighedsudvekslinger, eet af de mange ser du på næste side.

Kun med udbrud af ufredsår ved 2. verdenskrig og henholdenhed fra vor kreds' side, da man enøjat var sig selv nok, har dette stævne og venskabsbånd fungeret i alle årene.

Mange glade venner fandt vor kreds i byen for enden af skærgården, og mangt et øje blev sløret, når festen gik på i de fugtige og livsnære boder på Liseberg. Da sang man om skytternes broderskab, og mindedes Skåne, Halland og Blekinge. Ordföranda lagde for, thi han var født og båret i Hundested. Det glømte han aldrig!

Straks ved verdenskrigens begyndelse var der vanskeligheder med at skaffe ammunition, ligesom mange skytteforeningsgeværer model 89 blev indkaldt til sikringsstyrken.

Så måtte man slå sig til tåls med riffel model 67, og det blev træfningerne jo ikke bedre af. Kredsen stod med en hærskare af nye medlemmer, som var opildnet for skydning og forsvar, men havde ingen bevæbning.

For at holde sammen på tropperne hengav man sig til de fester og aftenunderholdninger, revuer og koncerter som kredsen var blevet så berømt for, og som kunne samle op til 400 deltagere, mest i "Enigheden" og på "Skydepavillonen".

Hermed var et godt økonomisk rygstød opnået, når det efter krigen skulle til at gå løs igen med skydningerne.

Fabrikant Sofus Raaen fortjener særlig omtale. Han var kredsens sol og velgører, den fødte leder ved alle stævner, og skønne taler og humørfyldte sange flød fra hans pen. Der var fest og glæde omkring ham, og hans pung var altid åben, når kredsen trængte til en økonomisk håndsrækning. Raaen var med i alle Svensk-Danske skyttestævner, indtil sygdom tvang ham til at afstå. Raaen var kredsens Åresøverst, og tildelt adskillige danske, svenske, norske og finske udmærkelser.

I mange år startede skyttestævnerne med, at man begav sig til Sofus Raaens grav og nedlagde kranse og dekorationer med bånd i de svenske og danske farver.

Ved generalforsamlingen i 1919 ønskede Kjærsgaard ikke genvalg, og det var et stort tab for kredsen. Hans indsats for Aalborg Skyttekreds, Amtsforeningen, Byskyttestævnerne og Svensker-stævnerne havde været formidabel.

De næste 11 år ledede hotelejer V. Fonseca kredsen. Betydningfuldt nok findes der ikke mange optegnelser om Fonsecas formandstid, vel nok fordi kredsen havde en fortrinlig og virksom bestyrelse og skydeudvalg.

Fabrikant Sofus Raaen

Ingeniør H. Denver

Hotelejer V. Fonseca

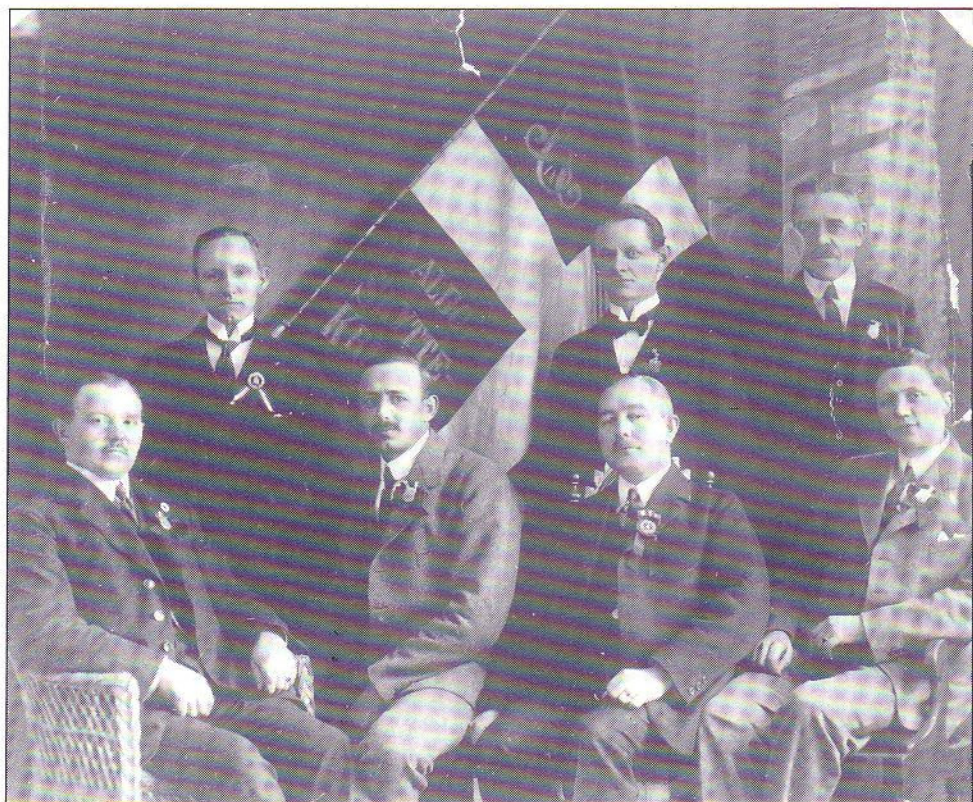
I 1920 genoptog man de Svensk-Danske skyttestævner, som var blevet afbrudt i 1915. Svenskerne sejrede med 6642 p. mod Aalborgs sølle 5737. Det skal imidlertid ses i lyset af, at svenskerne havde fået et pragtvåben i Carl Gustav, mens vi tærskede videre med den for længst forældede model 89.

Ved byskyttestævnet i Randers 1921 blev vor kreds nr. 9 og næstsidst. Nogle af vore skytter havde indført Aydt riflen, som var billig i indkøb og brug. Til riflen anvendtes blykugler, og da vejret var overordentligt varmt, smeltede talgen på kuglerne og afsatte store mængder bly i riffelgangene.

Årene op til 1930 gik stille og fredeligt, medlemstallet var støt, og kredsen deltog i alt, hvad der var at deltage i af skydninger og festligheder.

Byskyttestævnet havde 25 års jubilæum i 1920, og samme år var vore skytter i Slagelse til Landsskyttestævne. Begge stævner sluttede med fyrværkeri.

I 1930 begyndte vanskelighederne at trænge sig på. Kommandanten for Aalborg forbød skydning i Vesterkåret udover 200 m, og man var hermed afskåret fra at bruge de i 1907 anlagte 250 m baner, som var datidens normale distance. Kommunen havde indrettet en badestrand, og trafikken til denne gik over kredsens baner, så de nu kun blev på 170 m, og dermed var de ubrugelige.

Bestyrelsen 1935

Kredsen forsøgte i sin svære armod at etablere en 50 m skydning i Vesterkæret, og måtte nødtvungent henlægge langdistanceskydningerne til så fjerne steder som Svenstrup, Mosskov og Skørping.

Alt slog fejl, og skytterne udeblev.

Formanden, ingeniør Hans Denver, havde et utal af møder med magistraten i Aalborg Kommune, om de dog ikke kunne anvise et sted, hvor kredsen kunne være fredet i et åremål. Denver mødte med tegninger og overslag til et skydebaneanlæg i grusgraven ved Hobrovej, et andet gjaldt de øde områder på Skovbakken. Han arbejdede spontant og helhjertet i et par år, men mødte kun bagstræb og henholdende tale. Den by, som år tidligere havde svoret kredsen evig troskab, fornægtede nu vor gamle kreds.

Syg og nedbrudt meddelte Hans Denver ved generalforsamlingen d. 24. februar 1932, at en løsning på skydebanespørgsmålet ikke var mulig. I 2 år havde han kæmpet for Skyttekredsens sag for at finde en skydebane, hvor kredsen kunne øve sin idræt i et åremål. Men alt havde været forgæves.

Denver gik dog ind på at sidde i formandsstolen endnu et par år. Han fik afviklet det Svensk-Danske Skyttestævne og en korporationsskydning mellem 19 forskellige hold fra byer i Jylland. Skydningen fandt sted den 29. maj 1932 og gav et underskud på kr. 50, hvilket nedbragte kredsens kassebeholdning til den formastelige sum af kr. 116,85.

På kredsens generalforsamling den 28. februar 1934 bad Denver sig fritaget, og inspektør P. Kjærsgaard, som i et åremål fra 1913-1919 havde varetaget kredsens interesser på bedste vis, opfordredes til at påtage sig hvervet.

Kassen var tom, medlemstallet ringe, og under 50. Skydebaner havde man ingen af, og fremtidsudsigterne særdeles mørke. Men, vor gode Kjærsgaard gik på, uforknytt og stædig, som hans sædvane var.

Kjærsgaard fandt et egnet område i Sohngaardsholm plantage, og henvendte sig for "Gud-ved-hvilken-gang" til Aalborg Kommune. Arealet sorterede under markudvalget.

Efter lange og opslidende forhandlinger gav kommunen et valent forhåndstilsagn.

Arealer i Egense og Dokkedal havde også været inde i billedet, men Kjærsgaard stod fast på, at den nye skydebane skulle ligge indenfor bygrænsen. Skydebanesagkyndige fra DDSG&I blev hidkaldt, og kaptajn Bendixen og oberstløjtnant Nørresø sagde god for anlæg af skydebaner i Lejbjerg (Sohngaardsholms plantage).

Det er bemærkelsesværdigt så få gange DDSG&I figurerer i kredsens arkiver. Det ser ud til, at kredsen i de første 75 år kun sjældent, og med ubehag, henvendte sig til organisationen, og det er helt afgjort, at den ekspertise og sagkundskab, samt økonomiske håndsrækning, som DDSG&I sad inde med, slet ikke er blevet forsøgt udnyttet.

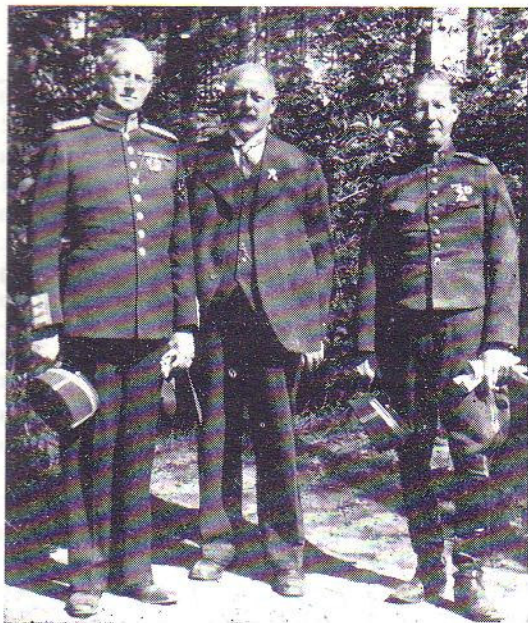

Pokaler vundet til ejendom gennem de første 75 år

Det har, som man vil vide, ændret sig betydeligt i de næste 50 år.

Salonskydningen med gevær model 24 på 50 m vandt nogen tilslutning de sidste år i Vesterkøret, og i 1925 indmeldte kredsen sig i Jyllands Skytte Forbund. Men en større kontakt ses ikke at have bestået med forbundet.

Ved et byrådsmøde d. 14. januar 1936 vedtoges det så endeligt at lade skydebanen bygge i Lejbjerg, og i maj samme år gik man i gang, og det var planen, at arbejdet skulle være afsluttet, så man kunne begynde træningsskydning til det 25 års jubilæumsstævne, som skulle afholdes med svenskerne i slutningen af august, men først hen i juli var man klar til indvielsen.

Svensk-dansk Skyttestævne i Aalborg 1936
Major G. Romdahl P. Kjærsgaard Major Knut Olsson

Skydebanen omfattede 20 baner på 250 m, standpladshus med depotrum, pavillon til 60 mennesker, retirade og nødtørftshus. Markørgraven til 50 m skydning kom senere til. Det var et smukt område ved bøgeskoven og slugterne over til golfbanen.

Markudvalgets formand, hr. Søren Jacobsen, havde gjort en virkelig storstilet indsats, flittigt hjulpet af kredsens skytter.

Tonsvis af jord var fra skydebanens forland kørt til kuglefang med trillebør. Cement til støbning af markørgrave blandede man på et svellelag. Vand hentedes ved naboernes vandposte, øl ved den nærliggende købmand. Man opgav at købe øllet i flasker, og hjemkøbte i stedet læskedrikken i ankre.

Det var en meget varm sommer i 1936.

Indvielsen fandt sted d. 2. august, og der var frokost "i den til skydebaneanlægget henhørende pavillon". Taler, sange og beseglede hurraråb med særlig tak til markudvalget krydrede dagens forløb. "Aalborg Skyttekreds havde fået et skydebaneanlæg, som langt overgik samtlige skytters dristigste forventninger".

Festprogram

ved

Aalborg Skyttekreds 75 Aars Jubilæum

Søndag den 25. Juli 1937

Til Deltagelse i Festlighederne i Anledning af Aalborg Skyttekreds 75 Aars Jubilæum indbydes herved Kredsens *passive* Medlemmer *med Damer*.

Formiddag Kl. 12 præ.

Fælles Frokostbord

i Pavillonen paa Skydebanerne.

Sildeanretning.

1/2 Kylling m. v.

Ost, Brød & Smør.

a Kr. 2,75 pr. Kuvert.

Eftermiddag Kl. 19.

Jubilæums-Festmiddag

i Restaurant „Kilden“s Selskabslokaler.

Menu: Klar Suppe m. Boller.

Kogt Laks, Sauce hollandaise.

Kylling, Compot og Salat.

Is a la „Kilden“.

a Kr. 5,00 pr. Kuvert.

Efter Middagen behageligt Samvær og Dans.

Klædedragt: *Daglig Paaklædning*.

Deltagelse i Festmiddagen i „Kilden“ bedes venligst anmeldt til Telefon 5228 („Kilden“) *senest Søndag Middag Kl. 12*.

Bestyrelsen.

Den egentlige indvielse af skydebanerne fejredes 8.-11. august med "Svensk-Dansk Skyttestævnes 25 års jubilæum", som sloges sammen med "Jydsk Byskyttestævne".

For dog at få en smule træning til disse skydninger rejste man flere søndage til Arden, hvor skydebaner var stillet til rådighed. Kredsen betalte rejsen og ammunition.

Festen varede i samfulde 4 dage, snart spiste man frokost på Centralhotellet, snart middag i Kilden, derefter var der kaffe i Skørping og lunch på Støvring Kro.

Alt var jubel, glæde og venskab. Vejret var fortrinligt og humøret selvsagt højt. Kredsen vandt byskyttestævnet, og var lige ved at tæve svensken tillige (2633/2621 p.).

75 års jubilæet i 1937 fik et mere stille forløb. Et lotteri blev sat i scene for at stive kredsens økonomi af. Samtlige lodder blev solgt, og udtrækningen foretaget på jubilæumsdagen. Og, så trak man ellers i arbejdstøjet igen, for der stod et ganske betydeligt arbejde tilbage, inden det hele kunne meldes i orden.

1938 - 1946

Ved en stort anlagt hvervekampagne i vinteren 39-40 annoncerede kredsen bl.a. i Stiftstidende for en hårdt tiltrængt ny-tilgang af skytter.

Rigtigt mange (ca. 150) meldte sig for at være aktive.

" Ærede Ingeniør H. Denver

Da jeg ser i Aalborg Stiftstidende, om
Deres Annonce angaaende Deres Skyttekreds,
tillader jeg mig herved allerunderdanigst
at forespørge om det er muligt at blive
Medlem, og hvorledes det forholder sig.
Jeg har gandskevist nogen Tilbøjelighed til
ryste paa Haanden og Øjesynet er heller ikke
for godt. Hvad mener De herom. Hvis De tror
det kan blive til noget, haaber jeg at faa
Deres ærede Svar, med ful Underretning derom.
Jeg er 56 Aar.

Med megen Agtelse

Christian Pedersen

Visse Bakgaard pr. Gug."

(Den finsk-russiske krig)

Aalborg Skyttekreds

1. April 1940

De ulykkelige Begivenheder, der i Vinter er brudt ind over vort østligste Broderfolk, har medført, at der har indmeldt sig op imod 200 nye Skytter i Kredsen.

Det er unge Mænd i 20—30 Aars Alderen, som ønsker at lære Brugen af vort Militærgevær og at dygtiggøre sig paa en for Landet gavnlig Maade.

Vi er saa heldige at besidde et Skydebaneanlæg, som kan tage denne Tilgang, men vi mangler Vaaben baade til 50 og 250 m Banerne og mange andre Ting for at iscenesætte Træningen paa rette Maade og vil tillige gerne billig-gøre Ammunitionen.

Vi beder Dem derfor venligst hjælpe os ved nedenfor at tegne Dem for et Bidrag.

I Bestyrelsen:

H. DENVER. M. KIRKEGAARD. L. C. LARSEN.
A. NØRREGAARD. J. K. KRISTENSEN. H. BLADT.
C. M. TORDRUP. FR. SCHMIDT. CHR. HANSEN.
J. JOHANSEN.

Christian Pedersen blev optaget under tilnavnet "Ryste Peder", og var i øvrigt et arbejdsomt menneske.

Alle disse nye skytter stod nu på spring for at komme i gang med det store slid der forestod.

Ved generalforsamlingen i 1938 var Kjærsgaard fratrådt som formand, og han afløstes på ny af ingeniør Hans Døner, men det blev en trist periode for denne ellers så virksomme mand. Man nåede knapt at få glæde af skydebannerne, før tyskerne den 9. april 1940 besatte landet, og allerede den 12. april blev det vedtaget på et bestyrelsesmøde, at kredsen foreløbig skulle indstille skydningerne. Sporadiske forsøg med salonriffel på indendørs baner blev også opgivet.

Tyskerne ønskede at overtage banerne mod at betale en månedlig leje på kr. 150,- og tilføjede, at skytterne så udmærket kunne få tilladelse til af og til også at være der.

Dette arrangement virkede kun i sommeren 1940 og foråret 1941, så opgav kredsen, og lod besættelsesmagten gøre som den ville.

Pavillonen brugte de til overnatninger og elskovslege med blitzmädchen og danske feltmadrasser.

Kredsen forsøgte at holde sammen på medlemmerne ved at arrangere luftbøsseskydning og kegleaftener, men også det blev snart opgivet.

I 1942 fik de danske skytter besked på at aflevere deres våben, og kredsens bestyrelsesmedlem, politiassistent Nørregaard, fik på politigården til opgave at registrere og sende det hele til Tyskland.

På billedet ser du Nørregaard (i skjorteærmer) i færd med at pakke våben.

I september måned 1942 havde ingeniør Denver meddelt kredsen, at han rejste fra byen, vel nok tvunget af omstændighederne, han var dybt involveret i modstandsbevægelsen, og næstformanden, kvægtorvsinspektør M. Kirkegaard, overtog hvervet, og det faldt således i hans lod efter krigen at genetablere skydebanerne i Lejbjerg, og her skulle man på det nærmeste begynde forfra.

Tyskerne havde bygget nye volde og blendere til brug for automatvåben. Det meste af skydehuset var brugt som brænde i pavillonen, som var i yderste forfald.

Penge var der ingen af, ganske vist fik man i 1946 et symbolsk beløb fra staten for det ødelagte, men det rakte kun til de allermest nødtørftige istandsættelser. Våbnene var borte og ammunition uopnåeligt.

DDSG&I fik af de allierede myndigheder i London afslag på deres anmodning om at overtage de af tyskerne efterladte våben. Indenrigsministeriet og Krigsministeriet gik ind i billedet, men fik også afslag: "Al tysk materiel i Danmark skal destrueres, og den allierede overkommando ser sig ikke i stand til at efterkomme anmodninger om udlån af 10.000 tyske geværer til den danske skyttesag".

Så forespurgte man i Sverige, først til Svenska Skyttestyret, men de havde intet at låne ud. DDSG&I helmede imidlertid ikke, men henvendte sig til den Svenske Armé.

Den 19. juli 1946 kunne Overbestyrelsens skydeudvalg sende det glade budskab til de danske amtsforeninger, at der var afsendt ca. 11.000 svenske armé rifler i kal. 6,5 Husquarna og Carl Gustav. Samtidig kom der i tonsvis af udløbet ammunition til landet.

Men, økonomien i amtsforeningerne og kredsene var som fortalt elendig. Overbestyrelsen havde endnu mindre, men generalløjtnant With skabte ved gode venners hjælp et fond der bar hans navn, og hvorfra mangan amtsforening fik en håndsrækning.

1947 - 1966:

Så er vi fremme ved 1947, hvor den danske skytte viste sin værdi og formåen.

Nu skulle der tages fat, og 100-tusindvis af skytter gik på med krum hals.

Blandt disse var skytterne i Aalborg Skyttekreds.

I 1948 talte kredsens næsten 500 medlemmer.

Kjærsgaard hersede stædigt og sammenbidt med skytterne, og i 1950 var kredsens igen skydende.

Trods englændernes ønske om at destruere de mange Mauser model 98, som tyskerne havde efterladt, blev hærværket aldrig sat i scene, og Overbestyrelsen gik nu i gang med, på geværfabrikken i Otterup, at omdanne våbnene til "Skytteforeningsgevær model 52". Geværerne fra Sverige blev returneret - de var heller ikke bedre værd, og altså kun til lån.

Med diverse forbedringer har våbnet under forskellige model-nr. fulgt skytterne siden. Prisen for omlavningen var ca. 150 kr. (i dag 4.600 kr.), og nu skal et nyt tysk eller svensk våben til ca. 5.000 kr. indføres sideordnet.

Nu genoptoges alle stævnerne, og skytterne arbejdede med stor flid og stræben. 300.000 skytter var tilsluttet DDSG&I. Via tipsmidlerne fik skyttesagen tilført mange penge, og Overbestyrelsen satte mange kurser i gang for at orientere om alt det nye der skete.

I 1949 begyndte man spontant at indføre pistolskydning i kredsen, med et bredt sortiment af tyskernes afleverede våben. Alt, hvad der overhovedet var i stand til at affyre en patron, blev anvendt, og her gjaldt det i sandhed vort gamle pistolslogan: "Du har tæt ved rammen skudt, tillykke skytte, kære gut!".

Nostalgi (1920)

Aalborg Skyttekreds købte en revue-forestilling på Royal Theateret i Nørresundby.

Erika og Kai Voigt samlede 384 skytter og pårørende og "man lo, så tårerne trillede uophørligt og i stridestrømme". Hjemfarten over pontonbroen var noget af et vestykke.

Da golfspillerne på deres nærliggende baner begyndte at besvære sig over den jammelige piften af rikochetterende kuglesværme blev denne idræt på politiets foranledning indstillet.

En politikommisær, navnet undlader jeg i ærbødighed for hans minde, måtte i brev meddele kredsen dette triste budskab. Historien får en fin pointe: Det var netop ham der i sin fritid på banerne i Lejbjerg sendte byge efter byge mod de til formålet opstillede skiver. Samtidig var han kasserer i golfklubben!

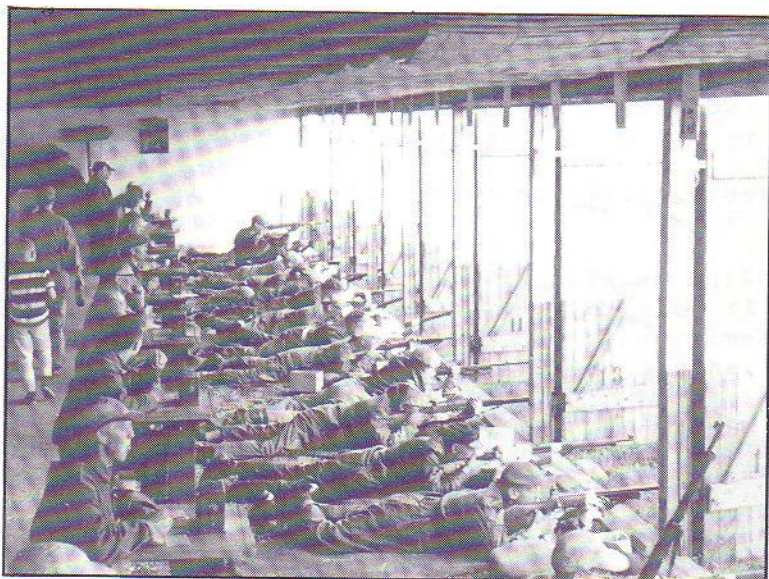
Skydehuset nedbrændte som omtalt i 1954, men kredsens brandforsikring trådte til, der var midler til at bygge et nyt for. Vel og mærke på en afstand af 200 m. Det var nu den gældende "Normalafstand", som skrevet står i forhandlingsprotokollen. Snedkermester K. O. R. Nielsen byggede huset.

Det blev den nye formand, politiassistent A. Nørregaards første og vel nok største arbejde.

Kirkegaard, hvis formandstid faldt sammen med et roligt og fredeligt forløb i kredsen, hvor det altovervejende problem som tidligere nævnt var kredsens økonomi. Medlemstallet var konstant på ca. 200, og patronforbruget omkring 30.000.

I 1951 kunne Svensk-Dansk Skyttestævne fejre 40 års jubilæum. 16.-19. juni gik det løs. Skydningen foregik søndag den 17. juni - resten af tiden fordrev man, som god sædvane var, med udflugter, sang, musik, bagerklang og venskabeligt samvær. Politiorkesteret gav hornmusik til bedste på Budolfi Plads, før skytter med pårørende drog til bakkerne i Rebild med frokost på Rebildhus. Udgiften til løjerne var på 5.682 kr. og indtægterne 5.223 kr.

I 1952 modtog kredsen langt om længe erstatning for de afleverede våben, kr. 3.449,26, og det bekom den slunkne kasse vel.

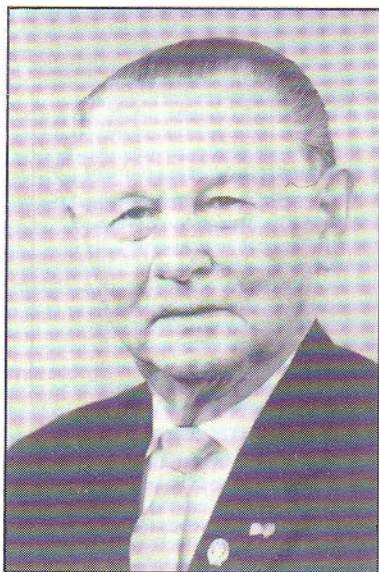
Trængsel på banerne i Lejbjerg

Kvægtorvsinspektør Kirkegaard havde som kredsens formand gennem 9 år gjort en stor og helhjertet indsats, men ved generalforsamlingen i 1953 bad han sig fritaget. Han blev benådet som æresmedlem, og modtog en langvarig hyldest ved sin fratræden.

Kredsens næstformand, overpolitibetjent Aksel Nørregaard, trådte til. Han var ikke ukendt med arbejdet, idet han havde haft sæde i bestyrelsen siden 1938, først alle kredsens korrespondancer og forhandlingsprotokol. Han var videre allesteds nærværende. Som byrådsmedlem, som formand for API, i markudvalget, i fredningsnævnet o.s.v., og han ledede kredsen med fast og uforknýt hånd i 9 år.

Han tålte ingen utidig indblanding i kredsens anliggender, værnede om dens suverænitet, og glemte aldrig, at Aalborg Skyttekreds var amtsforeningens første og fornemste kreds.

I sine bestræbelser for at hævde kredsen var det af og til, som om han glemte, at der i det nordjydske også var andre lokaliteter og dermed skytter. Men, alt blev gjort i bedste mening og omsorg for kredsen, og hans arbejdsindsats var formidabel.

A. Nørregaard

M. Kirkegaard

Blandt Nørregaards mange og store fortjenester for kredsen ve og vel skal kun nævnes enkelte. Han fik kredsen tildelt skydetid på politiets 15 m baner under arresten i Gabelsgade - den gamle politigård på hjørnet af Slotsgade og Gabelsgade. Han fik udvirket, at sikringsrummet under Vesterkærets skole blev tildelt kredsen for egen indretning og bekostning. Dog formåede han at hive et ikke ubetydeligt beløb ud af det netop opståede fritidsnavn.

Han plejede "svenskerstævnet" med store, nationale armbevægelser og skønne skåltaler. Byskyttestævnerne fik han lagt i faste rammer, og udvidet betydeligt.

Han lavede stævner med Hasseris Skytteforening (Kimbrerne), DAC (Nørresundby Skytteforening), Hjedsbæk, Støvring, Skørping, Mou, Nibe, og plejede frem for alt Aalborg Skyttekreds' interesser.

Nørregaard skyede ingen midler for at fylde kredsens kasse, og slæbte rigtig mange penge sammen til vor betrængte kreds. Han vidste, hvor penge skulle hentes.

Selv nåede han aldrig til at drive det vidt på skydebanerne, men han var altid med, når skydningerne foregik.

Så lagde han sin evige cerut indenfor rækkevidde, borede sig ned i standpladsens grus og meldte: Ja, så er jeg klar.

Så var det op til markørerne, hvad de ville vurdere hans skydemæssige formåen til.

Mange gange har jeg haft hasteopkald, via de udlånte vægtelefoner til de underbetalte markører, for at få bekræftet, at Nørregaard havde skudt sig ind på en rimelig 5-6 eller 7'er. Når jeg så havde fortalt dem, i påhør af købmand "Nikkelai", at det var formanden der havde skudt, blev der fra graven meddelt: Ommarkering på bane 2 (det var Nørregaards faste), det var en 9'er kl. 12, hvorefter markørformanden lystigt svingede sin stok hid og did.

Så var Nørregaard tilfreds, tog et sug af cerutten og svor: "Satan til markører". Der skal ikke herske tvivl om, at den gode formand intet anede om dette komediespil.

Han svævede over vandene, var glad og tilfreds, når det gik vor kreds godt, gav megen ros til dygtige skytter, men kunne aldrig finde på at nedværdige en mindre heldig.

Nørregaard var sandelig kredsen en god formand. Hans mesterstykke - blandt så mange andre, var kredsens 100 års jubilæum.

Kort forinden var jeg indtrådt (som det dengang hed) i Aalborg Skyttekreds' bestyrelse. Derfor har jeg denne begivenhed i nogenlunde frisk erindring.

Det særdeles vellykkede forløb af jubilæumsfestlighederne - det var et kæmpearbejde for Nørregaard, som kørte det som et "One Man Show" - har du her i særdeles beskåret form.

Men, en begivenhed var det, hør nu bare her:

År 1962 d. 22. juni mødtes Aalborg Skyttekreds' bestyrelse på Aalborg kirkegaard for at nedlægge kranse ved gravene for: Oberst A. Myhre (foreningens stifter), Assurandør P. Kjærsgaard, Hotelejer Victor Fonseca, Konsul Vilhelm Mouritsen og fabrikant Hans Denver.

Festprogram m. v.

Fredag den 22. juni 1962

Kl. 13-15 Reception på »Rådhuset«, Gl. Torv

Lørdag den 23. juni 1962

- Kl. 8,30 Svenske skytter køres til skydebanen
- Kl. 9,00 Skydningen begynder
- Kl. 12,00 Frokost på skydebanerne
- Kl. 13,00 Skydningen fortsætter
- Kl. 17,00 Skydningerne afsluttes
- Kl. 18,30 Aftenspisning på skydebanen. Her deltager svenske skytter og svenske damer, samt andre, der er indbudt.
- Kl. 20,00 Præmieuddeling på skydebanen til egne ungskytter
- Kl. 21,00 Midsommerfest på skydebanerne sammen med svenske skytter og deres damer og danske skytter med familie
- Kl. 23,00 Opbrud fra skydebanerne og hjemfærd

Søndag den 24. juni 1962

- Kl. 7,45 De svenske skytter kører til skydebanen
- Kl. 8,00 Skydningen begynder
- Kl. 12,00 Frokost på skydebanerne for svenske skytter med damer
- Kl. 16,00 Skydningen afsluttes
- Kl. 18,30 Middag og festaften i Skydepavillonen på Skovbakken, præmieuddeling og dans
- Kl. 1,00 Festen slutter. Til middag og festaften er kun adgang for indbudte og indtegnede egne skytter

Som du vil se af festprogrammet, var kredsens 100 års jubilæum virkeligt lagt stort an.

Det er meget sjældent, at idrætsforeninger i Aalborg bliver tilbudt reception i det gamle Rådhus, hvor samtidigt samtlige byens honoratiores giver møde. De var der alle. Det skete i byrådssalen, hvor over 100 gratulanter mødte op.

Borgmester, politimester, byrødder, økonomidirektør, Dansk Idrætsforbund, DDSG&I, svenske skytter med damer, DAC, Kimbrerne, Hjedsebæk, Jyllands Skytte Forbund, ICI England ved dansk repræsentation. Og, mange, mange flere, bl.a. kredsens egne skytter og repræsentanter. Der var portvin, kransekage og rygelse til samtlige, og til Nørregaard "Skytternes ærestegn" fra DDSG&I. Fra vore svenske venner også en meget smuk benådning: Et vikingskib i glasmontre med skjolde i drevet sølv. Fra over/amtsbestyrelsen: Rifler og andet godt. Det væltede ind med kongeligt porcelæn og sølvtøj. Små sirlige flasker blev også sat på bordet, Knud Jeppesen og Knud Rasmussen frembar et ur med slagværk. Rammen var i kunsthåndværk forarbejdet i smedejern: 1862-AAS-1962.

To søde småpiger, Bodil Andersen og Bodil Sørensen, flittige og kønne "skyttepiger", frembar fadevis af lækkerier og flaskevis af drikkeelse. I tre timer stod ovationerne på, hvorefter Nørregaard sluttede med at indbyde samtlige til at overvære skydningerne i Lejbjerg i weekenden.

Så er vi fremme ved lørdag den 23. juni, og natten der gik forud. Svenskerne ville "kom faen i hog" gæste byens natteliv sammen med de indforskrævnede fra København og Aarhus. Jeg blev udvalgt som konstitueret fremmedviser, hjemmefødt som jeg var.

Kl. 3 listede jeg mig ud via køkkendøren på "Haabet", tydeligt mærket af nattens strabadser.

Kl. 6 skulle jeg være på skydebanen sammen med Knud Jepsen, Knud Rasmussen, Gunnar Knudsen og 2 mere, for at forberede dagens idræt.

Jeg husker, at A. J. Nicolaisen og L. K. Kristensen samt markørformanden kom anstigende kl. ca. 7, og fandt samtlige blidt slumrende i det lange græs bagom skydehuset. Så fik vi travlt, men nåede efter sigende det hele.

Kl. 8 væltede skytterne ind, men da var græsset slået med hånddrevet hjølle, skiverne påsat nyt papir, gamle huller lappet, markørgangen fejlet og stokkene malet i sort og hvidt, og vi havde spandevise af klister, som stod fordelt på bænke sammen med et ikke ubetydeligt antal Park-ø1.

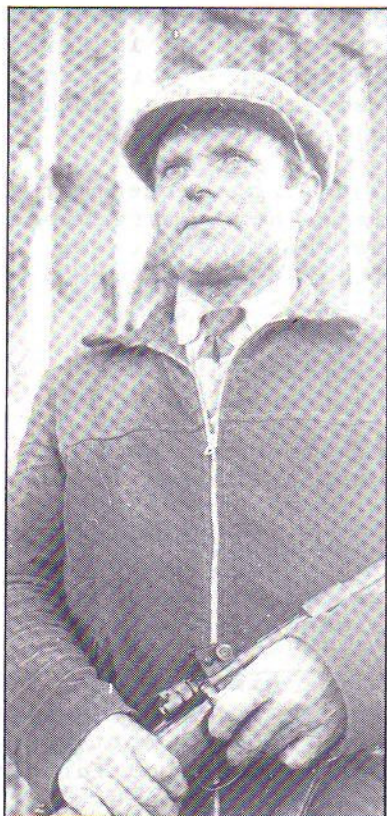
Nu kunne de faneme bare komme an, og det gjorde de.

Kl. 12 gik vi til frokost i pavillonen, og måtte høre på at Niels Sørensen bandede os langt væk. Nørregaard glattede ud, men Niels, det gamle stativ, blev ved med at betvivle os vor kompetence og fulde fem.

Efter frokosten gik det løs med svensk/dansk skydning. Svensken fik 4091 p. mens vi besatte en fin 2. plads med 4007 p.

Men vi hævnedes os det forsmædelige nederlag. I mesterskabsskydning fik Niels Juul Christensen og det gale spektakel til Niels Sørensen begge 474 p. De hjembar sølvtøj og kongeligt postelin i rigelige mængder. Svenskerne blev forvist til en mådelig 3. og 4. plads.

Aftenen sluttede med Skt. Hans bål og silende regn.

*Niels Sørensen - her
i fredelig udgave*

Søndag den 24. juni oprandt langt om længe med sol og højt til himlen. Nu skulle jubilæumsskydningen finde sted.

Adskillige danske og svenske skytter manglede klarsyn og bevågenhed. Men, svenskerne havde damer med på banen, og tro mod fosterlandet og damerne vandt de skydning F til international skive. Svenskerne skød sig til 133-132 og 132 p., men vore skytter (Poul Beck, Niels Juul Christensen samt Anders Bælum) lagde sig fast på 128 - 127 og 125 p.

Vor egen jubilæumsskydning til skive 1 blev vundet af Kristian Krog, Niels Juul Christensen og Kurt Iversen med hhv. 142 - 141 og 141 p.

Jubilæumsmester blev Niels Juul Christensen, som også hentede mesterskabet. Niels Sørensen blev nr. 2, John Gillmen, Oscar Karlsson og Niels Persson hhv. 3, 4 og 5.

Aalborg-skytternes veteranhold vandt proteseklaprende med 705 p. mod svenskernes 689 p.

Efter skydningerne forlod man i hast Lejbjerg for at soignere og nette sig inden festen på Skydepavillonen gik på kl. 18.45.

144 deltog i spisningen: 3 canape'er, stegt svinekam og isanretning med fyrværkeri. Der blev talt af alle som havde evner. Der indløb telegram fra rigsforstanderen, Prinsesse Margrethe, kongeparret var på rejse.

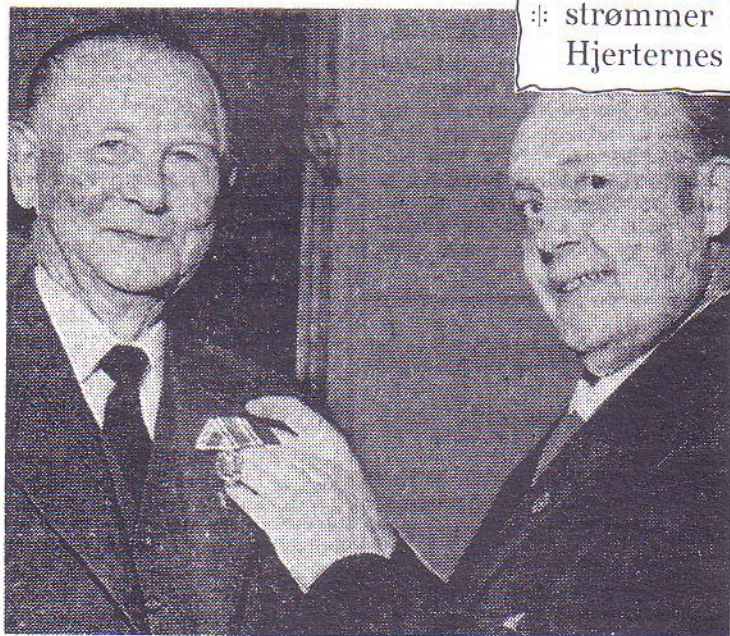
Nørregaard fik særdeles velfortjent overrakt de svenske skytters hæderstegn i guld, en overordentlig ærestilbeding til vor gamle formand.

Det vältede ind med gaver til vor kreds. Der var præmier/
gaver bl.a. fra: Aalborg By - Garnisionen - Byrådet -
DDSG&I - Skytteunionen - ICI England - RWS Tyskland -
Amtsforeningen - Damerne - Hans Denver og Sofus Raaen's
legater - Dansk Idræts Forbund - DSB - Frederikshavn -
Nibe - DAC - Hjedsbæk - Farsø og mange andre.

Alt modtoges af formanden, som en overgang havde fast
stade ved det bugnende præmiebord.

Kl. 1 natten til mandag sluttede festen, da havde de
sidste ihærdige danset af og beseglet venskabspagten med:

SKYTTER og Venner!
Eder til Afsked
bringer vor Hilsen
her vi i Sang.
Baaren af Tak for
Alt, hvad I yded'.
:: strømmer den frem af
Hjerternes Trang. ::

Skyttekredsens formand, tidligere politiassistent A. Nørregaard (til
venstre) dekoreres med De Danske Skytte-, Gymnastik- og Idræts-
foreningers hæderstegn i guld af Sigfred Thomsen

Pavillonen i Lejbjerg var efterhånden i så ringe stand, at den trængte til en kraftig overhaling. Kredsen søgte om lån, og fik bevilget kr. 4.000 rentefrit hos Overbestyrelsen.

Heldigvis fik man ikke påbegyndt denne renovering, idet hytten nedbrændte den 6. december 1964. Det var kort tid efter at jeg var blevet formand, og jeg skulle efter sigende have ytret ønske om, at kredsen kunne blive benådet med en rask lille brand, så vi kunne få en helt ny pavillon. Nok kan jeg lide, at der "går ild i gamle huse", men pyroman er jeg ikke!

Det viste sig et par år efter, da politiet anholdt en landstryger efter en brand i en lade i Mou, at han vedkendte sig denne og adskillige andre, bl.a. branden i Lejbjerg.

Nu var pengene sparet fra DDSG&I og en forsikringssum henstod der også. Men, vi skulle snart få brug for hver eneste øre og mange flere til.

Forholdene på 15 m banerne under Politigården havde længe været alt for trange, og da der var vidt fremskredne planer om at bygge en ny politigård og rive den gamle ned, måtte der skaffes lokaler til de nye baner.

Nørregaard havde gode kontakter i byens råd, navn og udvalg, og langt om længe blev der af skoleforvaltningen stillet et sikringsrum på Vesterkåret skole til kredsens rådighed.

Det skete ikke, uden at kredsen og Kimbrerne krydsede klinger, idet de to formænd Nørregaard og Sørensen udvekslede verbale slagsmål og skrivelser, idet Sørensen mente at have en søgt førsteret til rummet. Senere fik Sørensen da også sin egen skydebane i sikringsrum nr. 2 på skolen.

Mens Nørregaard og Sørensen fortsat hengav sig med ytringer, gik kredsens bestyrelse i gang med at bygge skydebanen.

Vi skulle naturligvis selv bekoste indretningen, men kredsens skytter gik på med liv og lyst under tømrer J. G. Knudsens kyndige vejledning og store hjælp. Midt i oktober 1960 startede byggeriet, og 18. november s.å. stod det færdigt.

Medlemmer af skyttekredsens bestyrelse havde et par prøveskydninger før indvielsen. Her ses fra venstre disponent Hans Lünell, maskinarbejder Knud Rasmussen (med skiverne), skydeudvalgets formand, gartner K. Jeppesen og foreningens formand, fhv. politiassistent A. Nørregaard. Til højre skydestandpladsen med skivetrækket. Der er 12 baner.

Projektilerne hviner i skolens kælder

Mandag den 19. december 1960 forevistes skydebanen for pressen kl. 09,00, og kl. 19,30 var der indvielse med stort opbud af honoratiores og skytter. Traktementet var det vanlige, kransekager, portvin og rygelse, og kredsen fik megen ros for indretningen. Omkostningerne ved indretningen var små, der blev indkøbt materialer for kr. 1.684,50. Møbler, skabe m.v. hentede man i Lejbjerg.

Der var straks stor tilslutning til skydningen indendørs, det var det år, hvor skytterne stod i kø for at komme til. 30.000 skud blev der læsset i skydekasserne i den første vinter.

Skytterne erklærer drengebanerne krig

Paa alle skolefridage vil vi etablere fast vagt paa skydebanerne i Østbyen, erklærer Aalborg-skytternes formand

Alt materiel paa Aalborg Skyttekreds' skydebaner i østbyen er blevet ødelagt. For flere tusinde kroner kostbart inventar har de hængende drengebander, der formentlig kommer fra kvarteret, gjort kaal paa. Telefonledningerne, der forbinder markørgrav og standplads, er blevet skaaret ned og fjernet, skodderne over markørgraven er blevet trampet og slaaet i stykker med sten. Kort sagt: hærværket er gennemført med en saa uhyggelig effektivitet, at en gammel trænet politimand, fhv. politiassistent A. Nørregaard, der er formand for skyttekredsen, ikke tager i betænkning at erklære over for Aalborg Amtstidende, at han aldrig i sin lange tjeneste har været ude for noget tilsvarende.

- Jeg har set meget hærværk i min tid som politimand, siger skytteformanden, men jeg har aldrig været ude for noget tilsvarende. Hærværket er sket paa den sidste skolefridag, dronningens fødselsdag. Det er formentlig drenge og unge mennesker fra kvarteret, der har været paa spil. Fra skyttekredsens side har vi sat et stort apparat i gang, for at de skyldige kan blive fundet. Sagen er overgivet til kriminalpolitiet, men jeg tager ogsaa gerne selv imod oplysninger, der kan føre til en opklaring af hærværket. Det er telefon 3 47 26.

Endvidere vil vi i fremtiden etablere fast vagt paa skydebanerne. Drengene kan lide at lege derude, og det har vi ikke noget imod. Men vi vil de bander til livs, der finder det morsomt at ødelægge vores materiel. Det er ikke første gang, vi har været udsat for hærværk paa skydebanerne. Men nu skal det være slut.

Som du vil se af ovenstående skete der gang på gang indbrud og hærværk på banerne i Lejbjerg. Det var virkelig en stor belastning for kredsen, økonomisk som arbejdsmæssigt. Økonomisk fordi forsikringsselskabet efterhånden opgav os som "risikoudsat", arbejdsmæssigt fordi det altid var skytterne som måtte rydde op efter hærværksmændene. Senere vænnede vi os til det. Lejbjerg, Vesterkåret og senere Dall. Utallige indbrud og hærværk har gjort tilværelsen utålelig for bestyrelse og skytter, aldrig kunne vi vide os i fred og sikkerhed, altid var det med spændte forventninger vi tog skydebanerne i brug - havde der, siden sidst, været særdeles uvelkomne gæster på vore baner?

Den 1. august 1962 meddelte kredsens formand, pens. politiassistent Aksel Nørregaard i brev til bestyrelsen:

"Idet jeg henviser til beretning om kredsens virke i året 1962, hvor jeg på generalforsamlingen 1961 havde givet forsamlingen det løfte, at jeg ville påtage mig formandsposten i kredsen efter vel overstået 100 års jubilæum i 1962 hvorefter jeg ønsker at træde tilbage for at give plads til nye og yngre kræfter.

Jeg har nu overholdt det givne løfte, og det er ikke med vemod jeg træder tilbage. Jeg er nu 72 år gammel, hvorfor jeg anser det som min pligt at følge det af mig afgivne løfte. Tak for de mange gode år, jeg håber at kredsen må føres videre i den samme gode ånd som jeg hidtil har konstateret er tilstede her.

Jeg overgiver hermed formandsposten til kredsens næstformand, idet jeg tilsiger stadig støtte, hvor jeg har mulighed for at medvirke."

En værdig og smuk udgang på et åremåls særdeles krævende formandsarbejde.

Vi kunne kun lønne ham med en æresformandspost, men generalforsamlingens spontane hyldest var ham mere end nok. Med levende interesse fulgte han kredsens videre virke, indtil han blindet og udlevet døde i 1979.

Næstformanden, købmand A. J. Nicolaisen trådte til og var kredsens fungerende formand i et år.

"Nikkelai" havde i en lang årrække været kredsens særdeles tro og loyale kasserer. Der tåltes ingen "slinger i valsen", når det angik kredsens økonomi. Han vogtede med nidkærhed hver forvaltet krone, og mødte på generalforsamlingerne med et, efter forholdene, særdeles smukt regnskab.

Hellere gav han en øl af egen lomme, og det blev efterhånden til mange, end han belastede kredsens økonomi. Det borte menneske slæbte tonsvis af 50 stks. ølkasser af træ på skydebanerne og hvor der ellers var behov. Og, det var der tit!

Ved generalforsamlingen den 20. februar 1962 skulle der skaffes en formand. Koste hvad det ville.

Jeg havde ingen forudsætninger for at være kredsens formand, og gav ej heller møde, idet jeg sad indesneet i en snestorm i Sønderjylland. Jeg blev formand "in absentia".

Perioden 1963 - 1965 blev en prøvelsens tid for vor skyttekreds.

Talrige klager indløb fra omboende, de følte sig truet på liv og helbred af vor kreds' støjforurening, og usikkerheden om, hvor kuglerne endte. Politiet nedlagde forbud mod at 200 m banerne blev benyttet, før kuglefanget (kronen) blev forhøjet med 200 cm.

Vi indkaldte den skydebanesagkyndige fra DDSG&I for at få at vide, hvordan vi skulle gebærde os. Kuglefanget skulle forhøjes, skydebanen skulle indhegnes med gitterhegn i 150 cm højde.

En aldeles halsløs gerning, som kredsens formand meddelte myndighederne, og en midlertidig godkendelse blev meddelt kredsen i efteråret 1963.

Markørgraven på 200 m stod under vand, markørerne holdt fagligt møde, men blev stillet i udsigt, at deres honorar ville blive forhøjet med 50%. Samtidig indkøbte kredsen gummistøvler til brug for markørerne, når de vadede rundt i klisterælde, lappegrejser og frøer.

Og, overalt lå truslen om, at dagene i Lejbjerg var talte. Stadsgartneren, hvem vor skydebane nu hørte under, gav os et år, byrådet som vi flittigt skrev til, gav os henholdende svar.

Ingen anede noget om Aalborg Skyttekreds's fremtid.

Kredsens skytter reparererede nødtørftigt det befalede, slæbte med trillebør, skovl og spade og fik skydningerne til at forløbe som god sædvane var, men dagene i Lejbjerg var talte, og i foråret 1965 kom så opsigelsen fra Aalborg Kommune.

Sidste skydedag i Lejbjerg - 10-9-1965

Samtidig med at kredsen blev hjemløs hvad angår udendørs baner, blev Kimbrerne og DAC det også, idet de af mangel på skydebaner skød på vore.

I 30 år havde kredsen holdt til i Lejbjerg, og hele anlægget var i hovedsagen bygget ved skytternes frivillige arbejdskraft, og nu forlangte kommune, at vi skulle bringe arealet tilbage i den stand vi modtog det for 30 år siden.

Det var uoverkommeligt, og formand og kasserer havde adskillige møder med de kommunale myndigheder. Enden på de lange drøftelser blev, at kommunen ville sørge for reetableringen, og meget hårdt presset gik de med til at yde kredsen et symbolsk beløb på 25.000 kr. ved fraflytningen, men derimod kunne de ikke anviser os et sted indenfor kommunegrænserne til en ny skydebane.

Ild i gamle huse
300 m standpladshus

Daværende byrådsmedlem Knud Østergaard henviste os til de militære skydebaner i Hvorup, og dermed var audiensen forbi.

Bestyrelsen gik så i gang med at lede efter et egnet areal, helst en gammel afgravet grusgrav, mindstekravet var ca. 7 tdl. jord, og langt om længe fandt vi så grusgravene i Dall i Ferslev-Dall-Volsted kommune. Hos kommunalbestyrelsen fandt vi stor forståelse for vore ønsker, og de satte os i forbindelse med ejeren, fabrikant P. Petersen A/S i Klarup.

Arealet var på 24 tdl. fordelt på 2 matr.nr. og prisen 36.000 kr.

Den skydebanesagkyndige og justitsministeriets repræsentant blev hidkaldt og sagde god for formålet ved det evt. køb.

Handelen blev hurtigt afsluttet med 18.000 kr. i udbetaling og pantebrevsgæld over 10 år.

Med egenkapital, div. erstatninger fra forsikring, tilskud og lån fra Overbestyrelsen og fra tipsmidlerne m.v. rådede vi over 100.000 kr. i likvide midler.

Før kredsen gik i gang med at anlægge skydebanen, indkaldte formanden vore skyttevenner i Kimbrerne til et møde, hvor vi sammen skulle drøfte, om ikke det tjente et godt formål, at vi i fællesskab udbyggede de nyerhvervede grusgrave i Dall i skøn samdrægtighed til begge foreningers ve og vel. Der blev holdt flere møder, men vi nåede aldrig hinanden i vort fælles ønske.

Tidligere tiders uoverensstemmelser og misforståelser hindrede det, som ellers kunne have været en begyndelse til et givtigt samarbejde.

Det var beskæmmende, at vi ikke i vor fælles idræt, kunne give hinanden hånden og mødes i vore ønsker om at bygge en skydebane, med alle dens aspekter for skyttesagens ve og vel.

Så gik Aalborg Skyttekreds i gang med at lave en handlingsplan, for nu skulle grusgravene i Dall stå sin prøve, og de investerede midler i købet give os, hvad vi inderligt trængte til.

Ved kredsens generalforsamling i 1965 blev alle de vidtløftige planer lagt på bordet, bl.a. bestyrelsens ønske om en kontingentforhøjelse fra kr. 10 til kr. 20. Alt blev vedtaget, og bestyrelsen fik frie hænder til at arbejde efter den økonomiplan formanden mødte med. Den var:

Markørgrav 200 m, incl. skivetræk	38.000
Standpladshus 200 m, incl. fremføring af el, inventar m.m.	62.000
Skivetræk 50 m	17.000
Klubhus med inventar	32.000
Jordarbejde og planering	6.000
Hedeselskabets beplantning og leje af maskiner dertil	5.000
Indhegning af området	4.000
El, lys og kraft, toiletter m.v.	9.000
Pistolbane m. skydehus og opstilling	3.000
Reserve til overskridelser m.v.	12.000

Investering 1965-66	188.000
---------------------	---------

Takket været en formidabel indsats af kredsens skytter, vi havde den lykke at have mange dygtige håndværkere, som gav sig fuldt ud, lidt småpenge fra hist og her og en helhjertet arbejdsindsats, kunne "Nikkelai" barmhjertigt meddele: "Det ser slet ikke så værst ud". Det var i efteråret 1965.

Aalborg skyttekreds har indviet ny skydebane i Dall, og det blev en festdag af format. Og så var det endda kun første etape af et byggeri, der, når det står helt færdigt, vil repræsentere en værdi på mellem 300.000 og 400.000 kroner. 28 tdr. land — tidligere grusgrav — er ved et kæmpearbejde ved at blive eet af Danmarks bedste skydebaneanlæg, og de mange gæster, medlemmer og indbudte, som synede banen på indvielsesdagen, var da også fulde af lovord over det, de så.

Skyttekredsens formand, disponent H. Lünell, bød velkommen og omtalte kort det arbejde, der var gået forud, ligesom han gav et rids af de tanker, som endnu ikke var bragt til udførelse.

„Og så kan man spørge, når man giver sig i kast med et byggeri på lige ved 400.000 kroner: betyder det at lægge sig på maven og skyde, virkelig så meget?“ — Ja, et klart og afgjort ja! Et ja til formålsparagraffen, et ja til skyttesagen og et ja til fædrelandet. Og også ja til de venner, vi fandt i vor fælles sag.

Borgmester Thorvald Christensen ønskede tillykke på byens vegne, DDSG&I.s næstformand, folketingsmand Søren Jensen, bragte hilsen fra overbestyrelsen, fra formand og skydeudvalgsformand, og DDSG & I.s skydeudvalgs næstformand, kriminalassistent H. E. Jensen, gratulerede med endnu en hilsen og overrakte som gave fra DDSG&I. en flot præmieriffel.

Det første skud blev afgivet af borgmesteren, det andet af H. E. Jensen, det tredje af chefen for HJV region I, oberst A. J. Jørgensen, det fjerde af medlem af sognerådet i Dall/Voldsted kommune og endelig det femte af veteranen, fhv. kvægtorvsinspektør M. Kirkegaard.

Vore redskaber til voldopbygning, planering og sandflytning var primitive. Man mødte med trillebøre, spader, skovle og river, samt en del sprængstof. Vi lånte en traktor, en tromle, en hestetrukket plov (!) og improviserede os ellers frem.

Vi rettede gamle søm ud, som vi havde medbragt fra Lejbjerg, skarrede brædder og lægter. Drak spandervis af kaffe, og hektoliter af byens bedste øl.

Humøret var højt, og arbejdsindsatsen formidabel. Vore håndværkere i bestyrelse og kreds fik nok at se til.

Noget blev lavet som hjemmearbejde og bragt til skydebanen på de særeste køretøjer. Andet blev fusket sammen på forstændede arbejdsgiveres værksteder. Udgifterne var små, men resultaterne store og formålstjenlige.

Markørgraven blev støbt i efteråret 65/foråret 66. Standplads og klubhus i foråret/sommeren 66, og den 4. august 1966 var vi klar til indvielse af første etape af skydebanen.

Alle som var inviterede gav møde, og blev begunstiget af et dejligt sommervejr. Festen begyndte kl. 10 og varede for de mest udholdende til midnat. Næste dag mødtes den arbejdsomme flok atter på skydebanen og i arbejdstøjet. Der var fortsat nok at se til.

Det vil være halsløs gerning i dette festskrift at nævne de skytter som gjorde deres til, at kredsen fik en skydebane. Enkelte kan dog ikke forbigås og skal det heller ikke:

J. G. Knudsen stod for tømrer- og snedkerarbejdet. N. P. Christensen lavede skivetræk på 200 m banen, og da han var færdig med det, gik han i krig med 50 m banens motor-drevne skivetræk.

Erik L. Nielsen genforenede de kortsluttede ledninger og deltog ihærdigt i planeringsarbejdet. Flemming Hansen kørte med trillebør, og lavede sammen med Knudtrup en smuk krone på volden.

Købmand "Nikkelai" svævede over vandene og holdt økonomien gående. John Dencker skaffede hegnsmateriale og flagstang til rimelige priser. Amtsformand Knud Jeppesen deltog ivrigt i gravearbejdet i Overbestyrelses regi.

Ove Hansen investerede i diverse træer og vækster, og gravede dem godt ned i jorden, Per Godiksen sørgede for at de blev vandet.

Jacob Frandsen og Knud Rasmussen nedlagde fliser, det er dem vi i dag går og falder over på vej fra klubhus til standplads. 2. generation af de ældede skytter, bl.a. H. P. Knudsen, Jørgen Jeppesen deltog med liv og lyst i skydebanens opbygning.

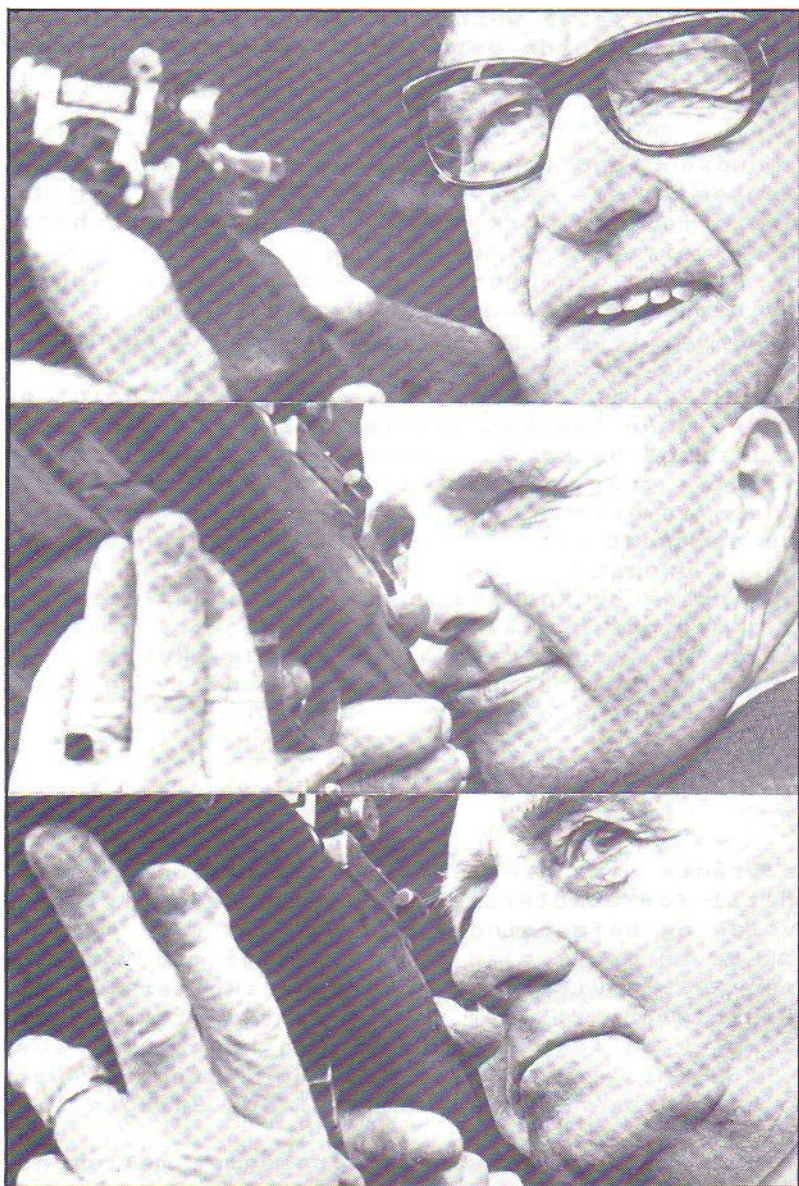
Der var liv og glade dage i Dall.

Senere trådte Carl Nielsen, Skatt Christensen og Alfred Hansen til for etablering af pistolbanerne, standplads-hus, volde og befæstninger.

Det fik de en meget glad tid til at gå med, og kunne i sommeren 1968 invitere de hungrende skytter fra Kristiansand Pistolklubb til det første dansk/norske pistolstævne. Det blev en fest uden lige. Dansken tabte, som sædvanen er, i point, men vandt i fest og lystighed. Der var aldrig een norsk nordmand som traf den udlagte landgangsbro som førte til færgen.

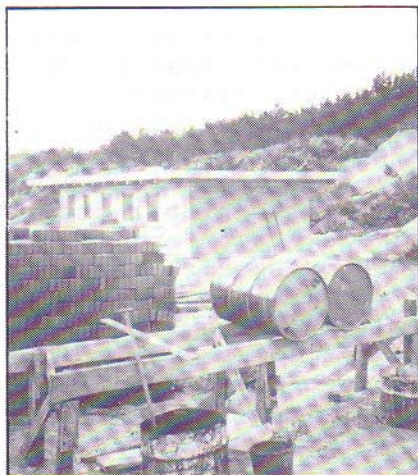
Dermed var en lang venskabspagt beseglet mellem norske skytter fra Sørlandet og vore i det nordjydske. Hvor har vi haft det dejligt i vor svære idræt!

Pistolskytterne - dette ildesete folk - som hverken amt, kreds eller Overbestyrelse ville kendes ved, var kommet for at blive.

Indvielsesskud i Dall
Borgmester Th. Christensen
Formanden, H. Lünell, og æresmedlem M. Kirkegaard

1966 - 1987

Klubhus 9/6-66

Den første sæson på de nye baner i Dall gik over forventning. I efteråret 1966 blev der på 200 m banerne af ca. 50 skytter afgivet ca. 13.000 skud og på nogle interimistiske 50 m baner, som vi havde rigget til, blev der skudt ca. 5.000 skud.

På de ligeledes spontant opstillede pistolbaner løb der 15.000 skud i volden.

Det er på sin plads her at gøre rede for antallet af timer, som skytterne brugte for at etablere første etape af banerne i Dall. Indtil 1. januar 1967 havde knap en snes skytter givet brugt 8.200 timer af deres fritid, deraf havde 8 over 500 og een, N. P. Christensen, over 800.

Men, stadigvæk henstod der en masse arbejde med anden etape og dermed banernes færdiggørelse. Det svandt en del i arbejdsskaren, og i slutningen af 1967 var der kun en håndfuld tilbage, som så til gengæld på det nærmeste måtte afstå fra at skyde, og helt give sig hen i merkantilt arbejde af mange forskellige slags.

Den store nytilgang af skytter (89 på eet år) kunne kredsens ikke leve op til m.h.t. instruktion og baneovervågning samt varetagelse af de mest elementære sikkerhedsarbejder i skydehusene.

Dette foranledigede formanden til ved generalforsamlingerne i 1966 og 67 alvorligt at henstille til skytterne om at sadle om og helhjertet hjælpe de nye skytter, som havde vist kredsens tillid ved at indmelde sig. Vi havde alt for stort gennemtræk af eet-års skytter. Diverse udvalg blev nedsat, og det hjalp en del, men stadigvæk var vi alt for få til arbejdet, som efterhånden for nogle gik hen og blev en plage.

Medlemsantallet lagde sig i årene herefter fast omkring 350.

I 1966, den 9. september, var kredsen vært ved trænings- og indskydning til NM i feltskydning i Tranum. Vor uforlignelige Overbestyrelsesmedlem og amtsformand Knud Jøp-pesen ledede slaget på banerne i Dall, hvor 42 nordiske feltskytter var samlet.

I 1967, den 24. og 25. juni afvikledes Svensk-Dansk Skyt-testævne med deltagelse af over 50 skytter. Ingemar Jo-hansson, Niels Sørensen og Niels Juul Christensen blev hhv. nr. 1, 2 og 3 med 572, 568 og 563 p. Ved stævnet var der også for første gang pistolskydning på programmet. Skatt Christensen og Karl Nielsen var myndige afviklere af disse skydninger, hvor svenskerne måtte bide i græs-set, vel nok fordi de fleste svenske skytter færdedes i en em og tåge af tiloversblevne læskedrikke fra færgen! Stævnet sluttede i Svenstrup på Svanemøllen, og det kos-tede festudvalget megen møje at få svenskerne tilbage til hotellet, for ikke at snakke om den umage vi gjorde os for at få de trætte svenske skytter anbragt i rutebilen til færgen.

Byskyttestævnet 1967 blev afholdt på vore nye baner med et stort deltagerantal. Vort hold blev nr. 3, og Flemming Hansen, Svend Christensen, Niels Sørensen og kredsens altmuligmand, N. P. Christensen, hjemførte sølvtoj og an-den form for hæder.

Byskyttets damer var på udflugt i Nordjylland med bus, besøgte badebyerne på østkysten og blev trakteret i Dok-kedal.

Et stævne med Kimbrerne nåede vi også samme år. Der var rigeligt at se til.

Årets regnskab udviste en kassebeholdning på kr. 12.000, og det var netop hvad vi skulle bruge til at få lagt el ind på banerne for.

I 1968, den 16. juli, kunne Aalborg Amts Skytteforening fejre 100 års jubilæum.

Dagen startede med reception på Skydepavillonen. Langt over 100 gæster var mødt op, og kredsens æresmedlem blev benådet med skytternes ærestegn i guld. Det var tidl. kvægtorvsinspektør M. Kirkegaard.

Ved aftenfesten fik, særdeles velfortjent, vor gode gamle "Jeppe" Skytternes Ærestegn.

Festen på Skydepavillonen havde samlet 180 deltagere.

Aalborg Skyttekreds' bestyrelse ved 100 års-jubilæet, fotograferet ved skyttehuset i Lejbjerg efter det meget vellykkede jubilæumsstævne. Forrest fra venstre: A. J. Nicolajsen, Lünell, L. K. Christensen og Jac. Frandsen. — Baggest: K. Rasmussen, formanden A. Nørregaard og J. G. Knudsen.
D. I. fot.

Godt en uge efter afviklede vi Dansk/Norsk pistolstævne med ca. 60 deltagere. Her fik kredsen en smuk 2. plads med præmier bl.a. til Flemming Hansen, Skatt Christensen, Terkel Nørgård og Karl Nielsen.

Ved generalforsamlingen den 24. oktober 1967 meddelte kredsens kasserer, købmand A. J. Nicolajsen, at han gerne ville afløses på posten efter 9 travle år. "Nikkelai" havde i sin gerning på allerbedste måde varetaget kredsens økonomi, bl.a. i det særdeles tidskrævende arbejde ved køb og etablering af banerne i Dall. Det var med sorg vi tog afsked med købmanden, men det lykkedes os dog at bevare ham for bestyrelsen.

I de følgende år skiftede kredsen idelig kasserer, og det blev ikke godt, før Flemming Hansen i 1970 overtog posten.

Lørdag den 14. juni 1969 døde "Nikkelai". Han havde da siddet i bestyrelsen i 17 år, og kredsen kunne aldrig sige ham nok tak. Han blev kort før sin død indstillet til Skytternes Ærestegn, og hæder som kredsens æresmedlem. En uge efter sin død skulle han have modtaget disse hædersbevisninger.

"Nikkelai"

I 1968, den 16. december, tog vi afsked med kredsens "Grand old man", kvægtorvsinspektør Michael Kirkegaard. Han blev 84 år gammel, og havde været medlem af kredsen siden 8. marts 1912, i bestyrelsen i 18 år, deraf 11 som formand.

Hans største fortjeneste var, blandt så mange andre, at han i en svær tid efter 2. verdenskrig, hvor splittelsen blandt skytterne rådede, var det samlende midtpunkt.

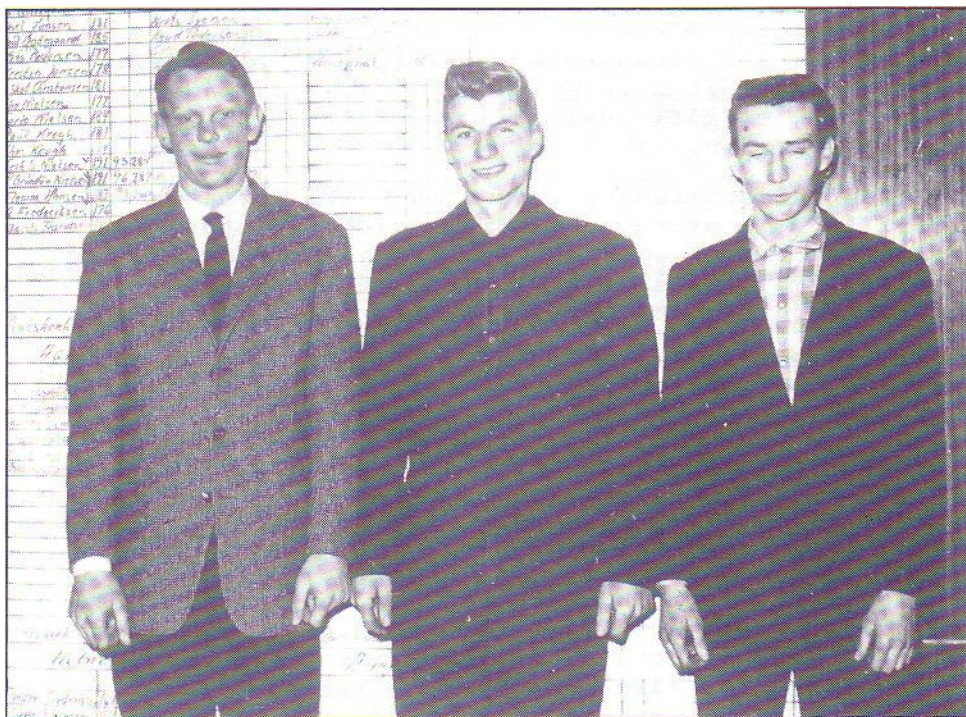
Han var tildelt adskillige hædersbevisninger i skyttesagens tjeneste.

Frafaldet af de gamle skytter fortsatte. I 1969 mistede vi vor 82-årige, tidligere bestyrelsesmedlem Christian Hansen, og et par uger senere måtte vi igen hæfte sørgefloret på vor fane for nok et tidligere bestyrelsesmedlem, Niels Jørgensen. Han blev 78 år.

30. november 1970 var vi igen samlet ved en bære. Maskinsætter Ove Hansen var død kun 56 år gammel. Går du en tur rundt på skydebanen, vil du se birk, lærk og asp gro frodigt på den magre jord. Vi kaldte dem for de "Hansenske Lunde". Ikke nok med at han bekostede væksterne, han sørgede også for, at de fik gødning og grokraft.

Frafaldet fortsatte i 1975. Redaktør Jens Johansen, kredsens særdeles ihærdige kasserer igennem mange år døde som 76-årig. Kort efter gik handelsmand Robert Jensen heden. Han blev 79 år. Han var kredsens stærkeste skytte i mange år. I 1929 satte han på 300 m fri riffel dansk rekord, som først blev tangeret i 1954.

På Vesterkærets skole og i Dall fik vi stablet propagandaskydnings på benene. Det gav i 1969 en del nye skytter, således at medlemsskaren sneg sig op over 380.

Jyllandsstævne 1960 i Silkeborg m. kredsens vindere, Erik (senere formand) (284), Poul (287) og den blidt slumrende Flemming (nuværende kasserer) (280).

Desværre formåede kredsen ikke at holde på nyttilgangen, vel nok p.gr.a. som tidligere nævnt manglende instruktører og skytter, der ville og kunne tage sig af de nye medlemmer.

Bestyrelsen var forræset i det stadige byggeri og færdiggørelsen af det påbegyndte, og formandens evindelige opfordringer til at give et nap med havde ikke de store virkninger, og måtte vel også have været trivielt altid at skulle høre på.

Ved generalforsamlingen i 1969 meddelte formanden, at han var villig til at tage eet år til for så nogenlunde at få første etape af skydebanen i Dall gjort færdig, og på generalforsamlingen i 1970 valgtes snedker John W. Jensen som formand, ligesom der var nyvalg til bestyrelsen.

Medlemstallet var pr. 1/10-1970 284, et fald på ca. 80. Aktiverne ca. 200.000, en stigning på ca. 25.000, mens kassebeholdningen var på under 1.000 kr.

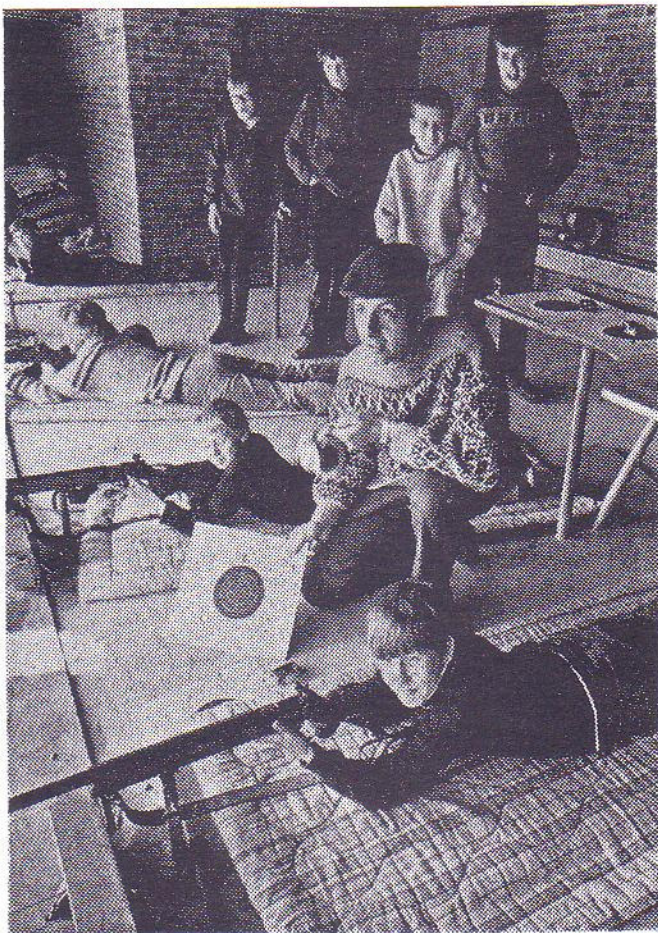
Den nye formand og bestyrelse gik på med krum hals, og en af dens første opgaver blev at skaffe penge, og med et lån fra DIF var kassebeholdningen ved generalforsamlingen i 1971 vokset til godt 6.000 kr.

Men, der var mange andre opgaver at tage fat på. Bl.a. var markørgraven i slet forfatning p.gr.a., at entreprenøren havde undladt at komme det jern i som var aftalt, og som han havde fået penge for. Allerede efter 2 års brug måtte den daværende bestyrelse reklamere, men en konkurs kom entreprenøren til gode. Nødtørftige reparationer var en tilbagevendende begivenhed, indtil graven blev ombygget total ca. 8 år senere.

El-fremføringen, som hidtil havde været på master, skulle efter krav fra elværket graves i jorden. Husene skulle vedligeholdes, og et nyt pistolbaneanlæg var på tegnebrættet.

Penge skulle fortsat skaffes, bl.a. 35.000 kr. til en komplet pistolbane. Da kredsen var gældfri, bortset fra lån fra Overbestyrelsen, var der rigelig plads til et kreditforeningslån på knapt en snes tusinde.

I august 1972 skulle kredsen være vært ved DM i standard-, grov- og finpistol. 5-6 mand sled i døgndrift for at få banerne færdige, og netop som man kunne se, at man nåede det, blev samtlige ure brændt af ved lynnedslag.

De unge prøvede

Der var lørdag en god interesse — ikke mindst hos de unge — for propagandaskydningen i Dall. Der blev skudt på både 50 og 200 meter-banen, og på billedet instruerer formanden for Aalborg Skyttekreds, John W. Jensen, Jan Berggren (forrest) og Piet Alex Christensen. — Propagandaskydningen fortsætter i formiddag i Dall, Farsø, Skørping, Leere, Vokslev og Mastrup.

Men også det blev klaret, og kredsen høstede megen ros for anlægget, og DM blev afviklet til alles tilfredshed. Kredsen spandt ikke guld på dette stævne, og havde man ikke haft messeindtægten, havde det været en underskudsforretning.

Ved Overbestyrelsens kontante hjælp blev der i Dall etableret et vandværk. Kun brøndboreren, som måtte hente vandet 54 m nede, skulle kredsen lønne.

I 1972 genoptoges på foranledning af kredsen stævnerne med Göteborg Skyttekrets, og i pinsen var vi atter i Göteborg, hvor svenskerne, som næsten sædvanen var, vandt med 635 p. mod Aalborgs 534 p. Det var en festlig tur, og den svenske gæstfrihed kendte ingen grænser.

På 15 m pistol blev kredsen jydsk mester med ny rekord, og Aase Havsteen vandt såvel fripistol som standardpistol.

I 1973 var der igen Svensk-Dansk Skyttestævne, denne gang i Aalborg, og ved at holde stævne 2 år i træk havde samarbejdet indhentet det tidligere forsømte m.h.t. årrækken. Pistolskytterne var i Kristiansand til et festlig stævne.

Ved en dygtig indsats af bestyrelsen bedredes kredsens økonomi, og året viste en kassebeholdning på en halv snes tusinde.

Men, det kneb stadigvæk med skytternes arbejdsindsats, når det gjaldt vedligeholdelsen og udbygningen af banerne i Dall, og i sin årsberetning 1974 måtte formanden give sin bestyrelse og skytterne en alvorlig opsang, og sætte sit mandat ind på, at hans reprimande blev taget alvorlig. Det så ud til at have den tilsigtede virkning.

Ved generalforsamlingen i 1974 fik kredsen revideret sine vedtægter, tiden var løbet fra de gamle.

Sommeren 1975 var kredsen, sammen med Nørresundby Skytteforening, værter ved ungdomsløbene med skytter fra Norge, Sverige og Polen. Det blev et fint arrangement, som de to foreninger havde megen ære af.

Pistolskytterne var igen i Kristiansand og besatte atter en smuk 2. plads.

Kredsen deltog i landsstævnet i Vingsted med 28 skytter, og det blev til mange pæne resultater. Ved stævnet blev der af den tidligere formand optaget en film, som siden har været vist i samtlige amtets kredse indtil flere gange.

Samme formand har film tilbage fra 1952 og bl.a. en film om skydebanernes opbygning i Dall. Der er planer om at overspille disse film til video og lade dem tilgå hhv. amt og kreds.

Aalborg Skyttekreds

Stiftet 22. juni 1862

I sin beretning 1977 kunne formanden melde om stor aktivitet overalt, især børneskytterne førte sig frem og blev Jydske mestre.

Det næste tiår, 1978 - 1987, må jeg nødvendigvis helt forlade mig til kredsens fyldige forhandlingsprotokol, hvor skiftende formænd og bestyrelser har nedfældet ekstrakten af kredsens virke og gøremål.

Det har været en bevæget tid, hvor formand, bestyrelse og skytter har haft rigeligt at se til udover den daglige skydning.

Immervæk har ledelsen påberåbt sig medleven og indsats fra de som nød gavn og goder i vor fælles idræt. Ikke altid blev de lønnet efter fortjeneste, men de få og stræbsomme gav ikke op. Derfor er kredsen livskraftig i dag.

1978

Medlemstallet er 240, lidt vigende i forhold til året før, hvor kredsen satsede stærkt på tilgang af den nye generation. På 15 m banerne gik der 100.000 skud i de hårdt belastede skydekasser.

Den vigende tendens gav sig også udtryk i aktiviteterne på 200 m og 50 m banerne. Pistolskytterne har det hyggeligt på banerne, men glemmer tilsyneladende at møde op ved stævner.

Pistolskytterne fik besøg af Kristiansand, og et nyt tiltag, feltskydning, ser dagens lys.

Fra kredsens plantage sælges der juletræer for 4.500 kr., og der blev stjålet for lige så meget.

Kredsen vinder 110 års stævnet for 3. år i træk, og bliver nr. 1 i Tranumstævnet.

Aalborg Kommune forelagde lokalplan for Furdal-området. Her skulle alle støjende aktiviteter henvises til, bl.a. go-cart baner, modelflyvebaner, jagt- og hjorteskydningsbaner, moto-cross baner o.m.m. Kredsen afventede udspil fra stadsgartneren.

Formanden efterlyser, særdeles velbegrundet, skytter som kan tage sig af det sikkerhedsmæssige.

1979

Kredsens nestor og tidligere formand, pens. politiassistent Aksel Nørregaard dør den 30. juli. Han blev 89 år. Han var medlem af kredsen i 59 år, i bestyrelsen ca. 25 år og formand i en halv snes år. Ridder af Dannebrog, DDSG&I's ærestegn og æresmedlem i Aa.S. Et rigt liv i skyttesagens tjeneste var slut.

Gennemtrækket af skytter er fortsat et problem, og medlemsskaren på 235.

Skydebanerne i Dall kræver idelige reparationer, helt galt er det med markørgraven på 200 m. En halv snes skytter udfører et kæmpearbejde med udvidelse af 50 m banerne. 10 baner blev til 16, alle automatiske.

Indbrud, hærværk og tyveri, såvel på Vesterkørets skole som i Dall, giver bestyrelsen nok at se til.

Det rumler stadigt med svære forpostfægtninger mellem kredsen, kommunen og miljøministeriet. Stadsgartner og landskabskonsulent er indvolveret, og kredsen forholder sig afventende.

Aktiverne er på 207.000 kr. og kassebeholdningen på 48.000 kr.

Kredsen deltager i mange stævner og er at finde som en tilsyneladende evig toer eller treer.

I august var der ungdomslege i Aalborg. Norge, England og Polen bliver på international 50 m skive sat på plads af Aa.S.

Aase Havsteen vinder atter JM på 15 m og udråbes til årets navn i Nordjydsk idræt. Det fortjente hun, den flittige, rare og omgængelige pige.

Gode og arbejdsomme skytter måtte vi sige farvel til i året.

Den legendariske Knud Pejstrup, som i sine velmagtsdage tog svært for sig af præmierne på 200 og 300 m, blev 74 år.

Karl Johannesen, som var en stille slider og humørfyldt skytte igennem 52 år, blev 83 år gammel.

Kredsens medlemsskare voksede til 280, men alle var ikke lige aktive. Formanden mente ikke, at pistolskytternes bekostelige anlæg blev udnyttet fuldtud.

Pistolskytterne havde i øvrigt besøg af Greipstads pistolklubb, og norske skytter vandt det hele.

Det sidste skud i Svensk-Dansk skyttestævne gik i volden i august. 17 skytter fra Aa.S. var lige ved at vinde og havde en herlig tur i det svenske.

I Dall foretages der støjmålinger på foranledning af omboendes klager til kommunen og Miljøministeriet. Disse viser slet ikke tilnærmelsesvis mere end hvad ministeriet tillader. Dette meddeles de klagende.

Indbrud og hærværk hører fortsat til dagens uorden for vor kreds og belaster bestyrelsen meget. Pistoler, rifler og ammunition er eftertragede varer, og letomsættelige.

Utallige stævner deltog kredsens i og avancerede til flere første- og andenpladser, bl.a. ved byskytte- og jyllandsstævne.

Fredag den 16. januar blev en sorgens dag for de danske skytter, de Nordjydske i særdeleshed. Vor gode "Jeppe" døde 63 år gammel. Hans gerning i skyttesagen var god og lang. Medlem af Aa.S. 1945, i bestyrelsen 1954, i amtsforeningen 1952 og dennes formand 1966. I 1962 blev han indvalgt i OB. skydeudvalg, og han var skyttegruppens formand fra 1966 til 1974.

Knud Jeppesen var hædret med utallige æresbevisninger, hvoraf den fornemste var "Svenska Ambassadør Ridderkorset af Nordstjerneordenen". Men, han var altid jordnær, aktiv og iblandt os med sit skæve gartnersmil og uransagelige visdom.

Med "Gartneren Sønder I Tranders" og hans uforlignelige Dagmar var skytterne i det ganske land godt stillet, vi i det nordjydske specielt.

Han var æresmedlem i Aalborg Skyttekreds.

Medlemstallet falder lidt på bekostning af seniorskytter.

Formanden tilkaldes af politiet vedr. våbenregistreringerne og må indgive adskillige forhold til videre foranstaltning.

Ved landsstævnet i Vingsted mødte Aa.S. med 33 skytter. På 50 m blev Jan Olsen landsmester m.m.m. med 299 af 300 mulige. Mange første- og andenpladser gik til kredsen.

Svensk-Dansk Skyttestævne kunne have fejret 70 års jubilæum, men aflystes p.gr.a. sendrægtighed fra svenske skytter.

Der klages fortsat over støj fra skydebanerne i Dall. Klageren, som bor 1 km fra området, klager til rådmand, borgmester og Miljøministeriet og samler underskrifter mod skyde- og motorbane.

Formanden henviste til foretagne støjmålinger i 1980. Kredsen afventer et udspil fra de kompetente myndigheder.

Aktiverne er steget til 232.000 kr., kassebeholdningen til 47.000 kr.

I 12 år var John W. Jensen kredsen en særdeles god, arbejdsom og loyal formand. 32 bestyrelsesmedlemmer havde han siddet sammen med, og mange problemer havde han måttet tage stilling til og overveje, mange af dem måtte han klare selv.

Jensen kunne vel føre sig frem barsk og bramfri og tale den ikke arbejdsomme bestyrelse til rette, men det er nu en formands lod og særkende.

John W. Jensen blev ved sin fratræden hyldet stærkt for sin indsats, han fortjente det fuldt og helt.

For 150.000 kr. blev markørgraven på 200 m istandsat og ombygget. Aalborg Kommune trådte, som vi senere vil se, rundhåndet til.

"Aabo", oberst A. J. Jørgensen, tidl. chef for HJVR I, bliver udnævnt til kredsens æresmedlem, særdeles fortjent. A. J. Jørgensen var i mange år leder af Tranumstævnerne og samtidig aktiv i kredsen, både på bane og til feltskydninger, som terrænskydning dengang hed.

Det var året, hvor der ikke indløb klager over banerne i Dall, det var året, hvor hærværksmænd med haglgeværer skød byge efter byge mod vore bygninger og ødelagde for halvtres tusind kroner.

Det var året, hvor formand og politi sloges bravt med skytterne om at få diverse våbenlegitimationer og tilhørsforhold bragt i orden.

I de udadvendte skydninger var vi med, og blev set.

125 års jubilæumsfonden er vokset til 11.000 kr., og en jernbanevogn er indkøbt til 4.000 kr. (De Skytter til Bedste).

Aktiver 243.000 kr. og en nydelig kassebeholdning på 57.000 kr.

Ny formand ved generalforsamlingen blev det ikke ubeskrevne blad, Erik L. Nielsen, anden generation af dynastiet Nielsen.

Formanden fik ved sin tiltrædelse hænderne fulde. Miljø-sagen skulle starte forfra, da lokalplanen ikke blev godkendt af Planstyrelsen.

Aalborg Amtsråd indskrænker skydetiderne til 3 timer 2 gange om uge og 5 timer een gang (lørdag). Kredsen kan naturligvis ikke leve med disse restriktioner, og bestyrelsen vælger særdeles fornuftigt at anke sagen. Der må kun afholdes 6 stævner om året, og herom skal der indgives ansøgning forud.

Klagerne anker også, idet det er deres ønske helt at få skyderiet indstillet.

Nu var tiden inde til at vor organisation, DDSG & I, blev involveret, og Lrsf. C. H. Holm overtog på vegne af DDSG&I sagen. Og så starter det hele forfra.

En fremgang på 26 medlemmer blev med glæde noteret.

Ved kommunens hjælp bliver der skaffet midler til at få våbenboksen sikret med jernbeton og ekstra ståldør. Indbrud, hærverk og ødelæggelser plager stadigvæk kredsen.

Overskud 23.000 kr., egenkapital 1/4 mill.

Ved ihærdig indsats og udnyttende alle ressourcer får formand og bestyrelse fravristet Aalborg Kommune 1/4 mill. gode kroner. En nytænkning, som bekom kredsens kasse godt.

De mere end 20 år gamle baner på Vestekærets skole var nedslidte og i ringe stand. 200.000 kr. blev der på 15 m banerne brugt i dette jubelår.

Udvidelse af opholdsrum, etablering af toiletter for værdigt trængende, isolering af skydebane, indretning af køkken, tæpper på gulvet, gipsplader på mure og vægge, ny muret våbenboks og lamper og lys overalt. Selv vand- og varmerør blev inddækket og skjult.

Ombygningen foretoges midt i 15 m sæsonen, men vore skyttevenner Kimbrerne stillede med glæde deres baner til kredsens rådighed. Senere blev det vores tur til at gøre gengæld, da de fik deres baner moderniseret.

Et nyt tiltag ser dagens lys. Pensionister, efterlønsmodtagere, skifteholdsarbejdere og arbejdsløse får en ugentlig eftermiddag, hvor de kan øve deres idræt. Det blev en stor succes for kredsen. De "mimrende, tandløse oldinge" flokkes og finder sammen og har det virkeligt dejligt! Ret i kredsens ånd og bogstav: Plads til alle.

Miljøsagen fortsætter, men DDSG&I har udskiftet kontorholdet. Kredsen må så bruge tid og kræfter på at sætte de nye folk ind i kredsens dilemma.

DDSG&I med advokat Pontø, amtsforeningen med formanden Karl Larsen involveres, og enden bliver, at banerne i Dall må benyttes til sine formål, indtil ny lokalplan foreligger.

Kredsen påberåber sig, at det kun er 200 m banerne i Dall, der ankes over, og at pistol- og 50 m-skytterne må være fredede.

Året viser et underskud på 8.000 kr. (der er købt præmier for 21.000 kr.), men egenkapitalen er fortsat omkring 1/4 mill.

1985

Miljø-sagen finder sin foreløbige afslutning, men alle involverede parter kan starte sagen op igen.

Ved et bestyrelsesmøde den 12. august 1985 meddeler formanden, at han ikke ser sig i stand til at fortsætte.

Ved kredsens generalforsamling den 21. oktober blev formandens mundtlige beretning godkendt, ligesom kredsens regnskab, ved kassereren Flemming Hansen.

Den afgående formand, Erik L. Nielsen, blev hyldet og varmt takket for sit store arbejde i kredsens anliggender. Erik var ikke til at formå at fortsætte. I stedet blev foreslået og valgt Heine Poulsen.

Aalborg Kommune tildeler kredsen 23.000 kr. til indkøb af inventar til Vesterkæret.

Ved generalforsamlingen den 27. oktober var der mødt 43 deltagere. Formanden havde meldt afbud men havde indsendt beretning, som blev godkendt ligesom kassererens regnskab, der udviste et underskud på 4.000 kr. (med et præmie køb på 21.000 kr.). Jubilæumsfonden er vokset til 24.000 kr., og egenkapitalen til 336.000 kr.

Der skulle vælges ny formand, adskillige blev foreslået, men ingen var ivrige efter at overtage dette brydsomme hverv. Der indkaldes til ekstraordinær generalforsamling, som afholdes den 24. november.

På denne blev Jørn Glad valgt som kredsens formand.

Fra den tidligere formand, Erik L. Nielsen, var der indsendt forslag om at nedbringe den store post til præmier, som belaster kredsens økonomi meget. 1/7-del af kredsens udgifter har i en årrække kunnet henføres hertil. Bestyrelsen lover at se på sagen.

Der er henvendelse fra Göteborg Skyttekrets om genoptagelse af de traditionsrige skydninger, og der aftales møde med de svenske skytter i den anledning.

Pistol anlægget i Dall er nedslidt og skal fornyes. Aalborg Kommune og DDSG&I giver økonomisk håndsrækning, og i 1987 skal anlægget monteres.

Der bliver, på foranledning af forsikringsselskabet og krav fra dette, monteret elektronisk alarmsystem med direkte forbindelse til alarmcentral. Indbrud og hærværk i Dall skulle hermed til en vis grad kunne kontrolleres og nedsættes.

Den evigt standende miljø sag kører igen, og DDSG&I inddrages atter.

1987

1987 er så jubelåret, hvor der i sommeren kaldes til fest og fornøjelser.

En flittig, arbejdsom og dygtig formand og bestyrelse er kredsen blevet benådet med, og med indsigtsfuld og målrettet arbejde bereder kredsens bestyrelse nu sine medlemmer til et givtigt skytteliv i glæde og fællesskab, hvor ekstrakten nu som før er:

Vi er de glade skytter
sporten os sammen knytter,
her er der slet ikke plads til kiv,
bøssen til kinden - et herligt liv,
hver gang geværet det knalder
det på os alle kalder,
skuddene bringer til alle besked:
HER ER ENIGHED!

FORMAND GENNEM ÅRENE

1862 - 1866	Oberst A. Myhre
1866 - 1868	Kaptajn K. Hermansen (fung.)
1868 - 1869	Premierløjtnant H. Wandler
1869 - 1871	Kommis C. G. Jensen
1871 - 1872	Kaptajn P. Lundby (fung.)
1872 - 1882	Stabssergent W. Christensen
1882 - 1888	Løjtnant N. C. Christensen
1888 - 1889	Assistent Hj. Schmith
1889 - 1891	Agent Justus de Meza
1891 - 1893	Assistent Hj. Schmith
1893 - 1895	Lærer H. Pedersen
	Købmand Louis Petersen
	Kaptajn N. Jørgensen
1895 - 1900	Overbanemester P. M. Christensen
1900 - 1902	Sløjdlærer A. Hansen
1902 - 1905	Direktør C. F. L. Sørensen
1905 - 1907	Ingenør H. Denver
1907 - 1908	Ingeniør K. Buch (fung.)
1908 - 1910	Grosserer V. Mouritzen
1910 - 1913	Ingeniør H. Denver
1913 - 1919	Handelsrejsende P. Kjærsgaard
1919 - 1930	Hotelejer V. Fonseca
1930 - 1934	Ingeniør H. Denver
1934 - 1938	Inspektør P. Kjærsgaard
1938 - 1942	Ingeniør H. Denver
1942 - 1953	Kvægtorvsinspektør M. Kirkegaard
1953 - 1962	Politiassistent A. Nørregaard
1962 - 1963	Købmand A. J. Nicolaisen (fung.)
1963 - 1970	Grosserer H. C. Lunell
1970 - 1982	Snedker J. W. Jensen
1982 - 1985	Elektriker E. L. Nielsen
1985 - 1986	Murer H. Poulsen
1986 -	Smed Jørn Glad

Bestyrelsen i jubilæumsåret
 Per Christensen, Ole Jensen, Flemming Hansen,
 Erik Poulsen, Jørn Glad,
 Jørgen Petersen, Helge Jørgensen, Jette Holm Mejer,
 Aage Sørensen

Sct. Hans aften i Dall

Svensk-Dansk Skyttestævne 1915. 8 punkteringer, eet motorhaveri og 2 løbskkørsler senere nåede skytter og pårørende tilbage til Hotel Kong Frederik for at begive sig til en formidabel præmieuddeling og festmiddag i Karolinelund.